

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

Σάββατο 14 Σεπτέμβρη, 12:00 Προπύλαια

ενάντια στην επερχόμενη κατασταλτική εκστρατεία του κράτους & αλληλεγγύης στους κατειλημμένους χώρους ανώνα. τις κοινωνικές & ταξικές αντιστάσεις

Οι κατασταλτικές επιχειρήσεις της 26ης Αυγούστου με την εισβολή ενός στρατού κατοχής Εκαμιτών και διμοιριών ΜΑΤ και την εκκένωση τεσσάρων κατειλημμένων χώρων, τη σύλληψη 3 καταληψιών, την προσαγωγή 143 προσφύγων και μεταναστών και το ξεσπίτωμά τους από τις καταλήψεις στέγασης, είναι

σημάνθηκαν οι βασικοί εχθροί της, οι εχθροί κάθε κυβέρνησης: Αναρχικοί, αγωνιστές, μετανάστες και εργάτες. Αυτή η πολεμική επιχείρηση ενάντια σε όσους αγωνίζονται είναι μέρος της συστηματικής προσπάθειας δεκαετιών από την πλευρά του ελληνικού κράτους να καθυποτάξει τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις και να επιβάλλει την υποταγή. Μιας προσπάθειας που προσέκρουε στον τοίχο των μαζικών και μαχητικών κινητοποιήσεων, των εξεγέρσεων, των αγώνων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Συνέχεια στη σελ. 8

η πρώτη κύρια πράξη μιας πολεμικής επιχείρησης. Μιας επιχείρησης που έχει αναγγελθεί εδώ και καιρό από τα εξουσιαστικά επιτελεία και που προλειάνθηκε με τη συστηματική στοχοποίηση του αναρχικού κινήματος και όσων αγωνίζονται από τους γκαιμπελίσκους των ΜΜΕ.

Της επιχείρησης αυτής είχε προηγηθεί η ψήφιση αντεργατικών μέτρων, η κατάργηση του ασύλου, η ενίσχυση της ρατσιστικής νομοθεσίας απέναντι στους μετανάστες και τους πρόσφυγες, κατασταλτικές κινήσεις ενάντια σε κατειλημμένους χώρους στην Αθήνα και στα Γιάννενα. Μετά τις εκλογές, η νέα κυβέρνηση, πατώντας επάνω στα πεπραγμένα και της προηγούμενης διακυβέρνησης, ξεδίπλωσε την ατζέντα των επόμενων ετών και επι-

31 Αυγούστου, αντικρατική-αντικατασταλτική πορεία στα Εξάρχεια

Ανακοίνωση ενάντια στην επιχειρούμενη καταστροφή του ποταμού Αχελώου

σελ. 12

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΒΟΥΝΑ ΧΩΡΙΣ ΑΙΟΛΙΚΑ ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΓΡΑΦΑ

σελ. 13

Ενημέρωση σχετικά με την πορεία ανοικοδόμησης της κατάληψης Libertatia

σελ. 6

ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΚΕΡΔΙΖΕΤΑΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ

σελ. 14

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΕΙΛΗ ΜΙΑΣ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΣΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΤΑΓΗ

σελ. 2

Ανακοίνωση της DAF για τα 4 χρόνια από τη σφαγή στο Suruc και το χτύπημα της διαδήλωσης μνήμης

σελ. 15

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΑΒΒΑΤΟ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ, 5 μ.μ. Καμάρα

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΣΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΤΑΓΗ - ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ! -

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΟΥΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΝΑΡΚΟΜΑΦΙΕΣ

Στις 26 Αυγούστου, ισχυρές δυνάμεις καταστολής πραγματοποίησαν εισβολή στην περιοχή των Εξαρχείων, με αποτέλεσμα την εκκένωση τεσσάρων καταλήψεων, τη σύλληψη τριών καταληψιών και τη βίαιη απομάκρυνση και προσαγωγή 143 προσφύγων και μεταναστών. Λίγες μέρες μετά, στις 29 Αυγούστου, δυνάμεις των ΜΑΤ σε μια επίδειξη ισχύος επιτίθενται με ρίψη χημικών στο Κ*Βοξ, προκαλώντας τον τραυματισμό συντρόφων και επιφέροντας υλικές ζημιές στο κτίριο. Οι συγκεκριμένες επιθέσεις αποτελούν μέρος της ευρείας κατασταλτικής εκστρατείας του κράτους που έχει προαναγγελθεί εδώ και καιρό από τα αστυνομικά επιτελεία, τους ανώτερους κρατικούς αξιωματούχους και τα μιντιακά παπαγαλάκια τους, θέτοντας ως βασικές της αιχμές το χτύπημα των καταλήψεων και των αυτοοργανωμένων δομών αγώνα και στέγασης προσφύγων και μεταναστών, την αστυνομική κατοχή του δημόσιου χώρου, την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, την εγκληματοποίηση και ποινικοποίηση των αντιστάσεων που αναπτύσσονται απέναντι στις αντικοινωνικές πολιτικές του κράτους και του κεφαλαίου.

Πρόκειται για τη συνέχιση του σχεδιασμού που εφάρμοσε η προηγούμενη κυβέρνηση τα τελευταία χρόνια και έρχεται να ολοκληρώσει η νέα, μετά την ανανέωση της κοινωνικής νομιμοποίησης που άντλησε μέσα από τις εκλογές της 7ης Ιουλίου 2019.

Όπως γράφαμε σε προηγούμενες ανακοινώσεις της Συνέλευσης για την Επανοικειοποίηση των Εξαρχείων: “Η γιγάντωση των ναρκομαφιών, η μετατροπή της πλατείας στη μεγαλύτερη ναρκοπιάτσα του κέντρου της Αθήνας και το στρίμωγμα κάθε λογής αντικοινωνικών συμμοριών στην περιοχή αποτέλεσαν ένα κρατικό – καπιταλιστικό σχέδιο. Επιβλήθηκαν ως αντίπαλο δέος στην ανάπτυξη των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων καθώς και για την κοινωνική αποσάθρωση της γειτονιάς. Η γενικευμένη αντικοινωνική συνθήκη που διαμορφώθηκε υπό την πλήρη εποπτεία και αξιοποίηση των κατασταλτικών επιτελείων και μηχανισμών του κράτους, αποτέλεσε την αναγκαία μεταβατική συνθήκη για την απονοματοδότηση της αυτοοργάνωσης και τον μαρασμό των ριζωμένων εδώ και δεκαετίες χαρακτηριστικών της κοινωνικής αλληλεγγύης, της συνύπαρξης και της αντίστασης στο έδαφος των Εξαρχείων. Απέτελεσε το όχημα για την κοινωνική νομιμοποίηση μιας συντριπτικής αστυνομικής επέμβασης, το τσάκισμα των αγωνιστών, την εκδίωξη των απόκληρων, των προσφύγων, των μεταναστών και συνολικά των φτωχών από την περιοχή. Το όχημα για την κατασταλτική, ιδεολογική και “αναπτυξιακή” επέλαση του κράτους και του κεφαλαίου στην περιοχή και την απρόσκοπτη μετατροπή της σε ζώνη υψηλής καπιταλιστικής κερδοφορίας.”

Η ιδεολογική επίθεση του καθεστώτος σήμερα, μέσα από τα μιντιακά φερέφωνα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, αξιοποιεί τη στρατηγική της προηγούμενης κυβέρνησης ταυτίζοντας τον κόσμο του αγώνα και το σύνολο του προσφυγικού και μεταναστευτικού πληθυσμού με το έγκλημα, για να εμποδώσει κοινωνικά το Καθεστώς Εξαιρέσης τόσο για τους αναρχικούς και πολλούς άλλους αγωνιστές της βάσης όσο και για τους πρόσφυγες και μετανάστες και να δικαιολογήσει κοινωνικά την αστυνομική βία πάνω τους. Να επεκτείνει εκ νέου τα όρια της δολοφονικής δράσης των σωμάτων ασφαλείας πέρα από εκεί που τέθηκαν με την εξέγερση του Δεκέμβρη.

Η προπαγανδιστική ρητορική περί “άβατου ανομίας” των Εξαρχείων εξυπηρετεί ακριβώς αυτή τη στρατηγική. Επιχειρεί να εμφανίσει τη γειτονιά ως ένα στρατόπεδο εγκληματιών και “μπαχαλάκδων” απέναντι στο στρατόπεδο της έννομης δημοκρατικής τάξης. Ωστόσο τα Εξάρχεια δεν είναι ούτε άβατο, ούτε πολύ περισσότερο στρατόπεδο. Είναι μια γειτονιά με τις αντιθέσεις και τα αδιέξοδα που παράγει το χρεοκοπημένο πολιτικοοικονομικό σύστημα οργάνωσης της κοινωνίας όπως σε κάθε γειτονιά. Που φέρει όμως επιπλέον μια βαθειά κουλτούρα αμφισβήτησης της εξουσίας και ένα ιδιαίτερο ιστορικό και αγωνιστικό βάρος που της έχουν προσδώσει οι αγώνες χιλιάδων ανθρώπων. Από την περίοδο της Κατοχής, τα Δεκεμβριανά και τη Δικτατορία ως την εξέγερση του 2008, τις μεγάλες κινητοποιήσεις αντίστασης τα επόμενα χρόνια στην επιβολή επαχθέστερων όρων επιβίωσης, μέχρι και σήμερα. Και γι' αυτόν τον λόγο αποτελεί ένα σημαντικό έδαφος στο κέντρο της πόλης για την ανάπτυξη ευρύτερα των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων. Ένα αγάθι στην επιχείρηση ολοκληρωτικής κρατικής επιβολής στην κοινωνία και ελέγχου της πόλης, προκαλώντας διαχρονικά το μένος των κρατικών αξιωματούχων και αμέτρητες ατελέσφορες κατασταλτικές επιχειρήσεις εδώ και δεκαετίες.

Η ΑΥΤΟΙ Η ΕΜΕΙΣ

Οι κάθε λογής μαφιόζοι, βιαστές, ναρκέμποροι, μπίζοι, αφεντικά, κανιβάλι, εξουσιαστές, μπάρβοι, αντικοινωνικοί χουλιγκάνοι και συμμορίες που έχουν ιδιοποιηθεί το δημόσιο χώρο με τη βία, είτε κρατικά είτε παρακρατικά, για να εξασφαλίσουν τα μικρά και μεγάλα συμφέροντά τους μετατρέποντας τη γειτονιά σε μια “ζούγκλα” όπου επιβάλλεται ο “δυνατός πάνω στον αδύναμο”. Οι κάθε λογής υπέρτες, θιασώτες, λακέδες, παραρξάμενοι και ρουφιάνοι της εξουσίας και του χρήματος, νόμιμο ή παράνομο, που εξυπηρετούν τους κατασταλτικούς και επιχειρηματικούς σχεδιασμούς του κράτους και του κεφαλαίου για το τσάκισμα των αγωνιστών και την εκδίωξη των φτωχών από τα Εξάρχεια.

Όλοι όσοι ζούμε, δουλεύουμε, σπυράζουμε, δραστηριοποιούμαστε, αναφερόμαστε στα Εξάρχεια και τα υπερασπιζόμαστε σαν μια γειτονιά του κόσμου “που κορδαί πολλούς κόσμους”. Μια γειτονιά όπου μπορούν να συνυπάρχουν με σεβασμό άνθρωποι κάθε φύλου, ηλικίας και καταγωγής. Όπου μπορεί η ταξική αλληλεγγύη να είναι μια ζώσα πραγματικότητα. Όπου μπορεί να αντίζει η αμφισβήτηση της εξουσιαστικής βαρβαρότητας και να αναπτύσσονται μορφές κοινωνικής αυτοοργάνωσης. Όπου μπορούν να βρίσκουν καταφύγιο οι “διαφορετικοί” και οι “κυνηγιμένοι”. Όπου η αγωνιστική κοσμία του χτες μπορεί να συναντιέται με τις αγωνίες και τις αντιστάσεις του σήμερα. Όπου μπορεί το όνειρο για έναν κόσμο ιούστους και δικαιοσύνης να συνεχίζει να ριζώνει στο κέντρο της πόλης.

Συνέλευση για την Επανοικειοποίηση των Εξαρχείων

διαδήλωση
Πέμπτη 27 Ιούνη 2019
πλ. Εξαρχείων, 7 μ.μ.

ενάντια στις ναρκομαφίες
την κρατική καταστολή
και τον κοινωνικό
κανιβαλισμό

Γατί πέρα από τα χιλιοπαιγμένα κλισέ της κρατικής προπαγάνδας, αυτό που είναι πραγματικά επικίνδυνο για το κράτος δεν είναι κάποιος φανταστικός στρατός αλλοφρόνων στο “άβατο των Εξαρχείων” αλλά οι αξίες και τα προτάγματα της ταξικής αλληλεγγύης, της μαχητικής αντίστασης, της κοινωνικής αυτοοργάνωσης, του αντιρατσισμού, της συνύπαρξης και του σεβασμού διαφορετικών ανθρώπων ανεξαρτήτως φύλου ή καταγωγής, η ιστορία των αγώνων και το όνειρο για έναν κόσμο ισότητας και δικαιοσύνης που έχουν ριζώσει πια βαθειά σε μια κοινωνία στην οποία τα αφεντικά δεν έχουν να υποσχεθούν τίποτα άλλο πέρα από φτώχεια, καταστολή και φασισμό. Και αυτές τις αξίες, τα προτάγματα και τους αγώνες που γεννούν, είναι που θέλει να ξεριζώσει το κράτος από τα Εξάρχεια, το κέντρο της πόλης και κάθε γειτονιά.

Από τη μεριά μας, ως συλλογική διαδικασία αγώνα βρεθήκαμε ανελλιπώς τα τελευταία τέσσερα χρόνια μαζί με πολλούς άλλους, σε ευθεία αντιπαράθεση με τις ναρκομαφίες, τα φαινόμενα κοινωνικού κανιβαλισμού και τους κατασταλτικούς σχεδιασμούς του κράτους, αναγνωρίζοντας την εκφυλιστική επίδρασή τους πάνω στο σύνολο της κοινωνικής ζωής και στο κίνημα. Αναγνωρίζοντας το κρίσιμο διακύβευμα του αγώνα και πιστεύοντας με βεβαιότητα στις πολύ μεγαλύτερες δυνατότητες του κόσμου της αυτοοργάνωσης απέναντι στην αντικοινωνική συνθήκη που επιχειρήθηκε να επιβληθεί ολοκληρωτικά στην περιοχή. Το πλήθος των κινητοποιήσεων και παρεμβάσεων που πραγματοποιήθηκαν όλα αυτά τα χρόνια αποτέλεσαν ανάχωμα στην άνευ όρων εξάπλωση αυτής της συνθήκης, εμπόδιο στη στρατηγική του κράτους και στη συγκάλυψη του αντικοινωνικού του ρόλου, σημείο αγωνιστικής συσπείρωσης έναντι της παραίτησης, της συναίνεσης, της παράδοσης και αφομοίωσης του κινήματος και μια σημαντική αγωνιστική παρακαταθήκη μπροστά στη σημερινή απειλή μιας γενικευμένης κατασταλτικής επιχείρησης.

Έτσι πιστεύουμε και τώρα ότι απέναντι σε αυτήν την κατασταλτική επιχείρηση οι αντιστάσεις μπορούν να αναπτυχθούν με αγωνιστική αξιοπιστία μόνο στον βαθμό που κατακτιούνται και συντίθεται σταθερές θέσεις και στάσεις απέναντι στην παρασιτική, διαβρωτική και εκφυλιστική για το σύνολο της κοινωνικής ζωής δράση της ναρκομαφίας και των αντικοινωνικών συμμοριών, τόσο από τα ίδια τα εγχειρήματα και τους ανθρώπους τους που βρίσκονται άμεσα στο στόχαστρο της καταστολής όσο και από ευρύτερα κομμάτια του κινήματος. Και αυτή είναι η μοναδική προοπτική συνάντησης πολλών και διαφορετικών ώστε να αντιπαρατεθεί στα Εξάρχεια με όρους νίκης ο ζωντανός και σύνθετος κόσμος του αγώνα με τον σάπιο κόσμο της εξουσίας, της καταστολής, του ναρκεμπορίου, του καπιταλισμού, του κοινωνικού κανιβαλισμού.

Σε αυτήν την κατεύθυνση στεκόμαστε αλληλέγγυοι σε κάθε αυτοοργανωμένη δομή και κάθε αγωνιστή που βρίσκεται αντιμέτωπος με την κρατική καταστολή και στηρίζουμε κάθε πρωτοβουλία που αναπτύσσεται με αγωνιστική αξιοπιστία και αξιοπρέπεια από τα κάτω απέναντι στην κρατική – καπιταλιστική βαρβαρότητα, πιστεύοντας πως όταν χτυπούν έναν από εμάς πρέπει να μας βρίσκουν όλους απέναντί τους. Συμμετέχουμε και στηρίζουμε τη συγκέντρωση και πορεία αλληλεγγύης στις καταλήψεις και τους αυτοοργανωμένους χώρους αγώνα στις 31 Αυγούστου στις 12:00 στην πλατεία Εξαρχείων, στην κατεύθυνση του χτισίματος ενός εξωστρεφούς πλατιού μετώπου αντίστασης στους σημερινούς κρατικούς σχεδιασμούς. Για την υπεράσπιση της ζωής, της αξιοπρέπειας, των αυτοοργανωμένων δομών, του ελεύθερου δημόσιου χώρου, της αγωνιστικής ιστορίας μας. Για τη διαμόρφωση των όρων της αυριανής κοινωνικής και ταξικής αντεπίθεσης.

Η δεύτερη μέρα του 2ημέρου ενάντια στις ναρκομαφίες, τον κοινωνικό κανιβαλισμό και την κρατική καταστολή, με πορεία στους δρόμους των Εξαρχείων και αγώνες ποδοσφαίρου του antifa league

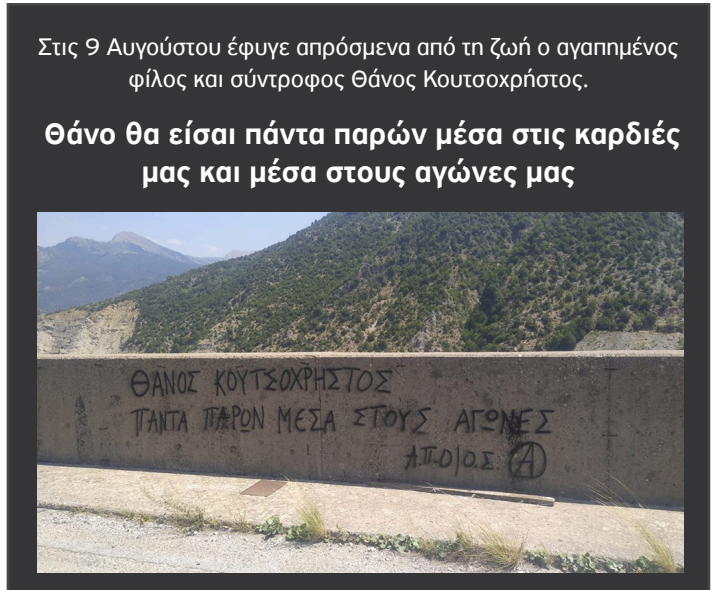
πορεία στα Εξάρχεια, 27 Ιούνη '19

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΙ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΝΤΟΠΙΩΝ, ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗΣ, ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΑΧΗΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΟΡΕΙΑ: ΣΑΒΒΑΤΟ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2019, ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ, 12:00

**Συνέλευση για την Επανοικειοποίηση των Εξαρχείων
Αύγουστος 2019**

Στις 9 Αυγούστου έφυγε απρόσμενα από τη ζωή ο αγαπημένος φίλος και σύντροφος Θάνος Κουτσοχρήστος.

Θάνο θα είσαι πάντα παρών μέσα στις καρδιές μας και μέσα στους αγώνες μας

Ανταπόκριση από το 11^ο Συνέδριο της Διεθνούς των Αναρχικών Ομοσπονδιών (I.F.A.)

σχετικών με ένα μεγάλο εύρος κοινωνικών και ταξικών μετώπων πάλης στα οποία δραστηριοποιούνται οι αναρχικοί σε παγκόσμιο επίπεδο.

Παράλληλα, κάθε απόγευμα υπήρχαν δημόσιες εκδηλώσεις που λάμβαναν χώρα είτε στο προαύλιο του συνεδριακού χώρου είτε στο αναρχικό κοινωνικό στέκι που στεγάζεται εντός της κατάληψης Metelkova. Στη Λιουμπλιάνα ολοκληρώθηκε και τυπικά η διαδικασία ένταξης της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης από την Ελλάδα στην I.F.A. Μια διαδικασία που ξεκίνησε ήδη από το 2016, στο 10^ο Συνέδριο της Διεθνούς στη Φρανκφούρτη, ενώ έκτοτε συνεχίστηκε σε μια σειρά από συναντήσεις της Επιτροπής Σχέσεων της Διεθνούς (CRIFA) στη Ρώμη, στο Λονδίνο και στην Αθήνα.

Στην έναρξη της πρώτης μέρας η ΑΠΟ πραγματοποίησε μια αναλυτική σκιαγράφηση της κοινωνικής-ταξικής πραγματικότητας στον ελλαδικό χώρο, όπως αυτή διαμορφώνεται ύστερα από την περίοδο της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ με την πρόσφατη αλλαγή της πολιτικής διαχείρισης και την επαπειλούμενη κρατική καταστολή ενάντια

στο αναρχικό κίνημα στην Ελλάδα, τις κατελιμμένες δομές αγώνα και τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις.

Για μας, η διεθνιστική αλληλεγγύη και η σύνδεση των επιμέρους αγώνων που ξεσπούν σε ολόκληρο τον κόσμο, μπορεί να αποτελέσει φραγμό και να θέσει αναχώματα στην ολοένα και πιο σαρωτική κρατική και παρακρατική κατασταλτική επίθεση απέναντι στους αγώνες, με στόχο όχι μόνο τον περιορισμό τους αλλά την εξόντωσή τους. Μέσα σε αυτούς τους αγώνες είναι που γεννιέται, ζει και πλαταίνει το αναρχικό όραμα για τη συνολική ανατροπή κράτους και κεφαλαίου, εκεί που δυναμώνει ο αγώνας για την Κοινωνική Επανάσταση.

Την Κοινωνική Επανάσταση που έχει παγκόσμια φύση, που διεκδικεί τη νίκη, που δεν σκέφτεται μόνο τοπικά αλλά οικουμενικά, που δεν βολεύεται με τίποτε αποσπασματικό, μερικό και ενσωματώσιμο. Η Επανάσταση που διαρρηγγώνει τα διαχωριστικά σύνορα, καταπατώντας ακριβώς τους εθνικούς και όποιους άλλους διαχωρισμούς. Δεν διστάζει μπροστά στη δέσμευση κάνοντας κτήμα της κάθε αγώνα των καταπιεσμένων της γης.

Διεθνισμός, αλληλεγγύη, αλληλοβοήθεια!

Στα τέλη του Ιουλίου 2019 πραγματοποιήθηκε στη Λιουμπλιάνα της Σλοβενίας το 11^ο Συνέδριο της I.F.A., με τη συμμετοχή εκπροσώπων από αναρχικές οργανώσεις και συλλογικότητες από διάφορες περιοχές του κόσμου. Από την Ευρώπη, τα Βαλκάνια, τη Λατινική Αμερική μέχρι και τη μακρινή Ιαπωνία.

Χώρος διεξαγωγής του συνεδρίου ήταν το αθλητικό κέντρο Tabor στο κέντρο της πόλης, έδρα μιας παλιάς εργατικής αθλητικής ομάδας της Λιουμπλιάνα. Κατά τη διάρκεια της πενήμερης συνάντησης πραγματοποιήθηκαν μια σειρά θεματικών συζητήσεων

Ενημέρωση από την 4^η Συνδιάσκεψη της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

Η 4^η συνδιάσκεψη της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων πραγματοποιήθηκε στις 29-30 Ιουνίου 2019 στην Αθήνα στο Αναρχικό-Αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια.

Κατά τη διάρκεια της πρώτης μέρας, στην πρώτη και δημόσια διαδικασία, οι ομάδες-μέλη της ΑΠΟ πραγματοποίησαν πολιτικές τοποθετήσεις γύρω από μια σειρά ζητημάτων. Ο πόλεμος που διεξάγει η παγκόσμια κυριαρχία, το Καθεστώς Έκτακτης Ανάγκης και ο Σύγχρονος Ολοκληρωτισμός ως η συνθήκη εντός της οποίας εκφράζεται η επίθεση του κράτους και των αφεντικών, η εξάπλωση των στρατιωτικών βάσεων του ΝΑΤΟ στον ελλαδικό χώρο και η γενικότερη αναβάθμιση του ρόλου του ελληνικού κράτους στην ευρύτερη περιοχή, το μακεδονικό ζήτημα, η αναγκαιότητα διεθνιστικής αντίστασης και αλληλεγγύης στην κατεύθυνση της συγκρότησης της διεθνούς των από τα κάτω, η κρατική-καπιταλιστική επίθεση στην κοινωνία και τη φύση, η επιχείρηση άλωσης εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων, η ανάπτυξη των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων της βάσης και οι προοπτικές διασύνδεσης των επιμέρους αγώνων ήταν κάποια από τα ζητήματα που απασχόλησαν τις συλλογικότητες και συνέβαλαν στη διεξαγωγή ενός γόνιμου πολιτικού διαλόγου.

Επίσης, πραγματοποιήθηκε μια πολύ ενδιαφέρουσα και εποικοδομητική συζήτηση σε σχέση με τις εκλογές της 7ης Ιούλη, την

επόμενη μέρα, τις επικείμενες κατασταλτικές επιθέσεις και την όξυνση της κρατικής καταστολής σε βάρος των χώρων του αγώνα και των αυτοοργανωμένων κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων. Πολλά από τα συμπεράσματα που βγήκαν αποτυπώθηκαν και τοποθετήθηκαν στην πολιτική εκδήλωση με τίτλο: «Οι εκλογές ως μέσο ανανέωσης της κρατικής και καπιταλιστικής επιθετικότητας», η οποία πραγματοποιήθηκε μία εβδομάδα μετά στο πλαίσιο του 2^{ου} Ελευθεριακού Φεστιβάλ κοινωνικής, ταξικής και διεθνιστικής αλληλεγγύης που διοργανώθηκε από την Α.Π.Ο. στην Αθήνα.

Οι διαδικασίες της Συνδιάσκεψης συνεχίστηκαν με εσωτερικές συζητήσεις των συλλογικοτήτων της Α.Π.Ο., οι οποίες απολόγισαν την μέχρι τώρα κίνησή της, τη λειτουργία των οργάνων και των ειδικών θεματικών ομάδων, επανεκτίμησαν το πολιτικό πλαίσιο και έθεσαν τις κατευθύνσεις κίνησης της Οργάνωσης για το επόμενο διάστημα και με ορίζοντα το επόμενο συνέδριο.

Η ΑΠΟ επιδιώκει να συμβάλλει στη δημιουργία ενός συγκροτημένου, πλατιού και χειραφετημένου κοινωνικού και ταξικού κινήματος. Ενός κινήματος που θα βάζει φραγμούς σε κάθε απόπειρα χειραγώγησης, καπήλευσης και διαμεσολάβησης των κοινωνικών και ταξικών αγώνων. Που θα θέτει με σαφήνεια το ζήτημα της κοινωνικής επανάστασης ως της μόνης ρεαλιστικής διεξόδου των από τα κάτω για την απαλλαγή τους από την κυριαρχία του κράτους και του καπιταλισμού.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Ενημέρωση από το 2^ο Ελευθεριακό Φεστιβάλ Κοινωνικής, Ταξικής και Διεθνοιστικής Αλληλεγγύης

Το 3ήμερο 4, 5 και 6 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα, στην πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου (σχολή ΜΙΘΕ) για 2η χρονιά το Ελευθεριακό Φεστιβάλ Κοινωνικής, Ταξικής και Διεθνοιστικής Αλληλεγγύης, από την Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων. Για άλλη μία χρονιά διαμορφώθηκε ένα δημόσιο πεδίο διαλόγου όπου κατατέθηκαν εμπειρίες αγώνα και οι παρευρισκόμενοι είχαν τη δυνατότητα να εξάγουν πολιτικά συμπεράσματα από αντιστάσεις που ξεσπούν στην Ελλάδα και όχι μόνο και αποτελούν κοινά μέτωπα αγώνα απέναντι σε κοινούς εχθρούς, με κοινή προοπτική την κοινωνική απελευθέρωση.

Στον χώρο του φεστιβάλ τοποθετήθηκαν πανό, υπήρχε έκθεση φωτογραφίας και τραπεζάκια με έντυπο υλικό, τόσο της ΑΠΟ και των συλλογικοτήτων που την απαρτίζουν όσο και άλλων ομάδων, όπως η Πρωτοβουλία Γυναικών από την Πάτρα, η αναρχική φοιτητική συνέλευση Αροδαμός, η αναρχική μαθητική ομάδα Αταξία και η Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση, ενώ καθόλη τη διάρκεια του φεστιβάλ λειτουργούσε βιβλιοπωλείο με τη συμμετοχή των εκδόσεων Ναυτίλος, των εναλλακτικών εκδόσεων Νότιος Άνεμος, των Στάσει Εκπίπτοντες και του κινηματικού εκδοτικού εγχειρήματος Los Solidarios.

Η πρώτη εκδήλωση του φεστιβάλ ήταν η παρουσίαση του βιβλίου **«Ένα Ελευθεριακό Πρόταγμα: Ιστορία, Εξέλιξη Και Πράξη»** (Τόμος Β: Κράτος, Πόλεμος Και Επανάσταση) του Diego Abad de Santillan, από τις εκδόσεις Στάσει Εκπίπτοντες. Στη συνέχεια ακολούθησε η εκδήλωση με τίτλο **“Σύγχρονος ολοκληρωτισμός, πόλεμος, εθνικισμοί, φασισμός”** όπου τοποθετήθηκαν οι ομάδες Δυσήνιος Ίππος από την Πάτρα, οι ομάδες της Θεσσαλονίκης Μαύρο & Κόκκινο και Libertatia, καθώς και η Αναρχική Μαθητική Ομάδα Αταξία. Η μέρα συνέχισε με την προβολή του **ντοκιμαντέρ «Κοϊτανανέι»** (Απελευθέρωση) της Conserpcion Suarez Aguilar σχετικά με την υπόθεση της ιθαγενούς Ρόζα Λόπεζ Ντίας, κρατούμενης στις φυλακές της Τσιιάπας και έκλεισε με τη **θεατρική παράσταση «Πονάει το μυαλό μου»** από την ομάδα Τσιριτσάντσουλες.

Η δεύτερη μέρα ξεκίνησε με παρουσίαση του βιβλίου και της καμπάνιας **«Να ξανακάνουμε πράσινη τη Ροζάβα»** της Διεθνοιστικής Κομμούνιας της Ροζάβα από τις εκδόσεις Ευτοπία. Στην συνέχεια ακολούθησε η εκδήλωση με τίτλο **«Ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, τον κοινωνικό κανιβαλισμό και την έμφυλη βία»** από την ομάδα ενάντια στην πατριαρχία της ΑΠΟ. Στη συζήτηση συμμετείχαν και τοποθετήθηκαν οι : Άννυ Παπαρούσου, δικηγόρος της οικογένειας του Ζακ Κωστόπουλου, η συντρόφισσα Κ. από τους συλληφθέντες της αντιφασιστικής μοτοπορείας στις 30/9/2012 καθώς και η Πρωτοβουλία συντροφισσών από τα Εξάρχεια. Η βραδιά έκλεισε με **Ρεμπέτικο Γλέντι** οικονομικής ενίσχυσης του Φεστιβάλ με την γυναικεία μπάντα Αναφανδόν.

Η τρίτη μέρα του φεστιβάλ ξεκίνησε με την εκδήλωση **“Αγώνες για τη Γη και την Ελευθερία - από τον Αχελώο μέχρι τα Άγραφα και την Ήπειρο”** όπου τοποθετήθηκαν οι σύντροφοι από την Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα. Στη συνέχεια ακολούθησε η εκδήλωση με τίτλο **«Οι εκλογές ως μέσο ανανέωσης της κρατικής και καπιταλιστικής επιθετικότητας»** την οποία εισηγήθηκε η ΑΠΟ, ενώ στη συνέχεια τοποθετήθηκαν οι σύντροφοι από την Ταξική Αντεπίθεση (Ομάδα Αναρχικών και Κομμουνιστών). Οι πολιτικές εκδηλώσεις έκλεισαν με τη **συζήτηση σχετικά με τον αγώνα για τα Εξάρχεια**. Στην εκδήλωση συμμετείχαν και τοποθετήθηκαν πολλοί σύντροφοι και συντρόφισσες από τη Συνέλευση για την Επανοικειοποίηση των Εξαρχείων. Το φεστιβάλ έλαβε τέλος με τη **συναυλία οικονομικής ενίσχυσης** με τη συμμετοχή των: Timetrap, Νεκροί από κούνια και Γιώργος Τσίγγος & Μαύροι Κύκλοι.

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους συναγωνιστές και τις συναγωνίστριες, τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά μας, καταθέτοντας εμπειρίες αγώνα στις συζητήσεις του τριημέρου, τα καλλιτεχνικά και μουσικά σχήματα που πλαισίωσαν τις εκδηλώσεις του φεστιβάλ αλλά και όλους και όλες που συμμετείχαν και το στήριξαν με τον τρόπο τους.

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ LIBERTATIA

όσων θα θέλανε να εκλείψει. Γιατί όλα αυτά που μας ενώνουν και μας ωθούν στον αγώνα ενάντια σε κράτος, κεφάλαιο, φασισμό, εθνικισμό και κάθε μορφής καταπίεση είναι τόσο ισχυρά που δεν μπορούν να εξαφανιστούν ούτε μέσα στις φλόγες της εθνικιστικής λαίλαπας ούτε κάτω από τα γκλομπ της κρατικής καταστολής.

Κάπως έτσι ξεκίνησε μια διαδικασία ώστε σε πρώτο στάδιο να επισκευαστεί το μικρό κτίριο που βρίσκεται στο ίδιο οικόπεδο και δεν είχε υποστεί ζημιές από τη φωτιά για να εξασφαλιστεί η παρουσία μας στο χώρο. Ένα κτίριο εγκαταλελειμμένο για δεκαετίες, με τεράστια δομικά και άλλα προβλήματα, γεμάτο υγρασία, με κατεστραμμένη σκεπή, χωρίς πατώματα, υδραυλικές κι ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις. Περίπου ένα χρόνο μετά, έχει δημιουργηθεί ένας όροφος βιώσιμος, ενώ οι εργασίες συνεχίζονται για να φτιαχτούν όλα τα δωμάτια και να στεγαστούν όσο το δυνατόν περισσότερα εγχειρήματα στη νέα δομή. Μια διαδικασία που από την αρχή ξέραμε ότι θα είναι χρονοβόρα κι αυτό γιατί ήταν και είναι σημαντικό να μην θυσιαστεί η πολιτική δράση στον βωμό της ανοικοδόμησης, αλλά να υπάρχει μια αρμονική σχέση μεταξύ αυτών των δυο, κάτι που δεν ήταν πάντα εύκολο και έφερε πολλές φορές λάθη και αδράνεια. Όμως, αυτό που έχει σημασία είναι ότι το πρώτο μέρος της διαδικασίας έχει ολοκληρωθεί και ο αγώνας για την ανοικοδόμηση συνεχίζεται.

Καθώς λοιπόν έχει επιτευχθεί η συγκεκριμένη πρόοδος, θεωρούμε σημαντικό να αναφερθούμε στη λειτουργία του νέου αυτού εγχειρήματος. Με τη δημιουργία της διαχειριστικής συνέλευσης τον περασμένο Οκτώβρη έγινε ένα πρώτο βήμα στη στήριξη της κατάληψης από άλλους ανθρώπους και στην πλαισίωση του χώρου και της νέας δομής. Αυτή τη στιγμή υπεύθυνη για τη λειτουργία του χώρου είναι η συγκεκριμένη συνέλευση, όπως και για τον συντονισμό των ομάδων που συμμετέχουν στον χώρο. Έχοντας τα χαρακτηριστικά της οριζοντιότητας, της ισότητας μελών και ομάδων αντίστοιχα και την εγγενή εναντίωση σε κάθε είδους διάκριση, προσπαθούμε να γίνει ένα μέσο πολιτικής ζύμωσης και ενδυνάμωσης του αγώνα. Ήδη στον χώρο της κατάληψης έχει πραγματοποιηθεί μια σειρά εκδηλώσεων, οι οποίες και θα συνεχιστούν και τις επόμενες βδομάδες και η παρουσία τόσων ανθρώπων που στηρίζουν την Libertatia μας γεμίζει αισιοδοξία για τη συνέχεια.

Σ' αυτό το σημείο είναι πολύ σημαντικό να ευχαριστήσουμε όλες τις συλλογικότητες, τις δομές, τους μεμονωμένους συντρόφους που βοήθησαν με οποιονδήποτε τρόπο όλο αυτό το διάστημα, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Κυρίως τις συντρόφισσες και τους συντρόφους από την συλλογικότητα «Μαύρο και Κόκκινο» και την κατάληψη Mundo Nuevo, που στέγασαν την ομάδα μας τη δυσκολότερη περίοδο και στάθηκαν δίπλα μας όλον αυτόν τον καιρό. Αλλά και όλον τον υπόλοιπο κόσμο που μας στήριξε με τον δικό του τρόπο από τη στιγμή του εμπρησμού ως σήμερα και μας έδωσε την ευκαιρία να διαδώσουμε τον αγώνα μας σε τόσες πόλεις της Ελλάδας και του εξωτερικού.

Όσον αφορά την ανακατασκευή του κατεστραμμένου κτιρίου, έχουν ήδη γίνει οι απαραίτητες συζητήσεις με μηχανικούς και μάστορες ώστε να εξασφαλιστεί η καλύτερη δυνατή προσπάθεια από τη μεριά μας για την πραγμάτωση του μεγάλου αυτού στόχου. Ξέρουμε ότι είναι μια δύσκολη διαδικασία και σύντομα θα ενημερώσουμε όλους όσους μας στήριξαν ή θέλουν να στηρίξουν για περισσότερες λεπτομέρειες, που έχουν να κάνουν με το κατασκευαστικό και με το

Στις 21/1/2018 κατά τη διάρκεια του εθνικιστικού συλλαλητηρίου για τη Μακεδονία, ομάδα φασιστών μαζί με χουλιγκάνια του ΠΑΟΚ πυρπολούν το κτίριο της κατάληψης Libertatia, την ίδια ώρα που βρισκόταν σε εξέλιξη αντι-εθνικιστική συγκέντρωση στην Καμάρα. Την επόμενη μέρα, 2.500 κόσμος συγκεντρώνεται έξω από την κατάληψη για να εκφράσει την οργή του για το γεγονός και να στείλει ένα ηχηρό αντιφασιστικό μήνυμα, σε μια πορεία η οποία χτυπήθηκε με μανία από τις αστυνομικές δυνάμεις με αποτέλεσμα 5 συλλήψεις. Χαρακτηριστική της διάθεσης του κράτους απέναντι στις αντιφασιστικές δυνάμεις είναι και η κατηγορία για πρόκληση εμπρησμού στους συλληφθέντες, μια μέρα μετά τον εμπρησμό της κατάληψης. Τις επόμενες βδομάδες άρχισε από τη μια να σχηματίζεται η συνέλευση αλληλεγγύης στην Libertatia, με στόχο την πολιτική υπεράσπιση της κατάληψης και μέσα από την προσπάθεια ανοικοδόμησής της και από την άλλη να προετοιμάζεται μια μεγάλη παμβαλκανική πορεία, που θα συσπειρώνε αντι-εθνικιστικές δυνάμεις από διάφορες βαλκάνικες χώρες, αλλά και παράλληλα –για εμάς– θα κορυφώνει μια σειρά δράσεων αλληλεγγύης προς την Libertatia. Μια σημαντική στιγμή για το ευρύτερο κίνημα, που κατάφερε να συσπειρώσει πάνω από 4.000 κόσμο, σε μια περίοδο που η εθνικιστική έξαρση ήταν έντονη στην πόλη μας. Λίγο αργότερα, τον Απρίλη του 2018, κάναμε ξεκάθαρο σε κρατικούς φορείς ότι θα υπερασπιστούμε το κτίριό μας, ενώ φέτος, τον Ιανουάριο του 2019, πραγματοποιήσαμε πορεία γειτονιάς για τη συμπλήρωση ενός χρόνου μετά τον εμπρησμό, δείχνοντας ότι η Libertatia συνεχίζει την δράση της και την παρουσία της.

Σχεδόν 1,5 χρόνο μετά τον εμπρησμό της κατάληψής μας, θεωρούμε αναγκαίο να ενημερώσουμε τον κόσμο του κινήματος και τις δυνάμεις εκείνες που μας έχουν στηρίξει για την πορεία του εγχειρήματός μας και την πραγμάτωση της ανοικοδόμησης. Πρώτα απ' όλα, η απόφαση να παραμείνουμε στον χώρο και να αναστηλώσουμε το κατεστραμμένο κτίριο είναι κομβικής σημασίας για τη συλλογικότητά μας. Κι αυτό γιατί δεν είναι μια αυτονόητη επιλογή. Χρειάζεται χρόνο, χρήματα, προσοχή και κυρίως πολύ κόπο για να διορθωθούν οι ζημιές. Όμως, από την άλλη, η φυγή μας από τον συγκεκριμένο χώρο θα σήμαινε μια πολιτική οπισθοχώρηση σε πολλαπλά επίπεδα, όχι μόνο γιατί θα χανόταν μια κινηματική αναφορά στις ανατολικές συνοικίες της πόλης, αλλά και γιατί θα αποτυπωνόταν μια λογική ήττας και παραίτησης σε μια κρίσιμη περίοδο, κατά την οποία η εθνικιστική έξαρση είχε ενταθεί. Έτσι, επιλέξαμε το μονοπάτι της ανοικοδόμησης του κτιρίου ως μια σημαντική παρακαταθήκη για το ευρύτερο κίνημα, πιάνοντας το νήμα άλλων παρόμοιων περιπτώσεων, δείχνοντας πως οι δομές δεν είναι παροδικές επιλογές, αλλά μέσα που εμπλουτίζουν και δυναμώνουν τον αγώνα, καθώς σκοπός τους είναι ακριβώς αυτό: η όξυνση της μάχης ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο, η ενίσχυση των αγώνων που εντείνουν την μάχη αυτή. Γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους δεν θέλαμε η κατάληψή μας να γίνει μνημείο της φασιστικής βαρβαρότητας, αλλά σύμβολο αντιφασιστικού αγώνα. Μπορεί να δέχθηκε ένα ύπουλο χτύπημα ενώ βρισκόταν στον δρόμο, παρόλα αυτά η πολιτική της παρουσία συνεχίστηκε και συνεχίζεται σε πείσμα

Για ακόμη μια φορά καλούμαστε να γίνουμε θεατές στο ετήσιο πανηγύρι κράτους και αφεντικών, στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Μια ετήσια προσπάθεια του πολιτικού προσωπικού και των οικονομικών ελίτ να παρουσιάσουν με όρους εξωραϊσμού τις συνθήκες που βαραίνουν την κοινωνική πλειοψηφία. Η νέα πολιτική διαχείριση, χρησιμοποιώντας το κεφάλαιο συναίνεσης που απέσπασε από τις πρόσφατες εκλογές, θα εξαγγείλει από το βήμα της έκθεσης το αντικοινωνικό πολιτικό της πρόγραμμα, ένα πρόγραμμα που ανταποκρίνεται πλήρως στις επιταγές του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Ήδη, από τις πρώτες μέρες διακυβέρνησής της, η νέα κυβέρνηση έχει καταστήσει σαφείς τους καινούριους όρους του κοινωνικού γίγνεσθαι. Η μεταφορά υπερεξουσιών στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και κατά συνέπεια στην ΕΛ.ΑΣ. καθιστά πρόδηλο ότι η αστυνομία, εκτός από στρατό καταστολής που διαθέτουν οι εξουσιαστές, αναλαμβάνει και το ρόλο πολιτικού συμπαίκτη με αυξημένες αρμοδιότητες προκειμένου να φέρει εις πέρας το έργο της. Να χτυπήσει δηλαδή με λύσσα όσους και όσες αντιστέκονται στην κρατική-καπιταλιστική βαρβαρότητα και να εντείνει την εξαθλίωση και την υποτίμηση της ζωής της κοινωνικής πλειοψηφίας. Μετανάστες, πρόσφυγες, φυλακισμένοι και τομείς του Υπουργείου Παιδείας περνούν στην υψηλή εποπτεία της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης. Τί κοινό έχουν οι κολασμένοι της γης, οι έγκλειστοι και η νεολαία, τα Εξάρχεια και οι κοινωνικοί αγωνιστές; Το αστυνομικό κράτος της δεξιάς βλέπει σε αυτές τις πληθυσμιακές ομάδες το κοινωνικό σώμα του εσωτερικού εχθρού, αποτελούν για αυτούς τις επικίνδυνες τάξεις, από κοινού ασφαλώς με άλλα προλεταριακά στρώματα, τα οποία επίσης θα δεχτούν την κρατική επιθετικότητα το αμέσως επόμενο διάστημα.

Το μήνυμα της επερχόμενης κρατικής καταστολής, που στο στόχαστρό της έχει τους πολιτικούς, κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες κατέστη σαφέστατο στο κοινωνικό σύνολο με την αποφυλάκιση του μπάτσου-δολοφόνου Κορκονέα και την αθώωση του συνεργού του Σαραλιώτη για τη δολοφονία του 15χρονου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου στα Εξάρχεια, το Δεκέμβριο του 2008. Μια δολοφονία που αποτέλεσε την κορύφωση της κατασταλτικής πολιτικής της τότε κυβέρνησης και διαμνύει

ΔΕΘ 2019: ΝΑ ΥΨΩΣΟΥΜΕ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΕΛΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟΥ

μέχρι και σήμερα ότι στο βωμό της καταστολής των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, οι μπάτσοι σκοτώνουν με την πλήρη κάλυψη του κράτους και των μηχανισμών του. Η απόφαση αυτή επιτίθεται ακόμη και σήμερα στην εξέγερση που ξέσπασε το 2008 ως επακόλουθο της δολοφονίας, μια εξέγερση στην οποία χιλιάδες νέοι, μαθητές, μετανάστες, αναρχικοί και αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας συγκρούστηκαν συνολικά με το κράτος και την αστυνομία, καταλαμβάνοντας δημόσιο χώρο και εκφράζοντας την οργή των καταπιεσμένων και περιθωριοποιημένων κοινωνικών ομάδων που σιγόβραζε τόσα χρόνια.

Πάνω στα συντρίμια των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων που άφησε πίσω της η διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με την καπήλευση, την αφομοίωση και την σταδιακή απονεύρωση των αγώνων, έρχεται να περάσει ο οδοστρωτήρας της νεοφιλελεύθερης, δεξιάς διακυβέρνησης επιχειρώντας να τους συντρίψει εντελώς. Το δόγμα "νόμος και τάξη" αποτέλεσε κεντρικό ζήτημα στην ατζέντα της Νέας Δημοκρατίας, η οποία προσπαθώντας να φανεί "συνεπής" στις προεκλογικές υποσχέσεις της, εξαπέλυσε έναν πρώτο κύκλο καταστολής.

Το ξημέρωμα της 26ης Αυγούστου, μεγάλη δύναμη της αστυνομίας αποτελούμενη από διμοιρίες των ΜΑΤ και άντρες των ΕΚΑΜ εισέβαλε στα Εξάρχεια, εκκελώνοντας 4 καταλήψεις και συλλαμβάνοντας 143 πρόσφυγες/μετανάστες, τους οποίους εκτόπισε σε hot-spots σε όλη την ελληνική επικράτεια. Οι βασικοί εχθροί της κυβέρνησης, όπως και κάθε κυβέρνησης, επισημάνθηκαν. Οι αναρχικοί, οι αγωνιστές, οι μετανάστες, οι εργάτες, όσοι συγκροτούν εδώ και τόσα χρόνια τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις ενάντια στην κρατική-καπιταλιστική βαρβαρότητα, θα χτυπηθούν για να επιβληθεί η υποταγή. Η συνεχής προσπάθεια αναπαραγωγής και διαιώνισης του χρεωκοπημένου κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος, συνεπάγεται όλο και περισσότερη βία και αποκλεισμούς για τους καταπιεσμένους, όλο και περισσότερους θανάτους, όλο και μεγαλύτερη καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος.

Παράλληλα, η συντριπτική επίθεση που εξαπολύει η κυβέρνηση της Νέας Δημο-

κρατίας, συμπληρώνεται από ένα σύνολο εξαγγελιών αντεργατικών νομοσχεδίων και επιθετικών πολιτικών. Μέσα σε όλα αυτά, η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου ολοκληρώνει το παζλ της αντικατασταλτικής στρατηγικής που κυριαρχεί στην ατζέντα της νέας κυβέρνησης. Θέλοντας να ικανοποιήσει το αντιδραστικό κοινό της, μαζί με τους ακροδεξιούς ψηφοφόρους της, υπόσχεται πως θα πατάξει τη ναρκοπιάτσα που έχει στηθεί στο campus του ΑΠΘ και σε διάφορες σχολές της Αθήνας, χωρίς βέβαια να αναφέρεται στη σχέση του κράτους με ντόπιους μαφιόζους που διακινούν τόνους ναρκωτικών. Ο στόχος λοιπόν της κατάργησης του ασύλου, βρίσκεται αλλού. Έρχεται να συμπληρώσει, μαζί με τις εκκενώσεις των κατειλημμένων χώρων, την προσπάθεια της κυριαρχίας να επιβληθεί στα πεδία που δυναμώνουν οι κοινωνικές αντιστάσεις και που παραδοσιακά οι αγώνες των καταπιεσμένων βρίσκουν έδαφος να αναπτυχθούν.

Ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα και τη δυστοπία του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, που δεν έχει τίποτα να υποσχεθεί πέρα από φτώχεια, εξαθλίωση και κοινωνικό κανιβαλισμό να προτάξουμε την ταξική και διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των καταπιεσμένων. Ενάντια στην καταστολή να υψώσουμε οδόφραγμα αλληλεγγύης και να αναζωπυρώσουμε τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις, για τη δημιουργία ενός κόσμου ισότητας, ελευθερίας, αλληλεγγύης και δικαιοσύνης.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΦΙΚΤΟΣ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ
ΝΑ ΥΨΩΣΟΥΜΕ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΕΛΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟΥ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

*Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
 – Ομοσπονδία Συλλογικότητων*

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

οικονομικό κομμάτι. Θεωρούμε σημαντική την οικονομική διαφάνεια του αγώνα μας, ο οποίος έχει στόχο να προσφέρει στην ευρύτερη κινηματική αντίληψη κι όχι να έρθει σε αντιπαράθεση με άλλους αγώνες. Γι' αυτό και έχουν μεταφερθεί εκδηλώσεις μας σε περιπτώσεις όπου συνέπιπταν με κινήσεις αλληλεγγύης σε φυλακισμένους αγωνιστές, άλλα εγχειρήματα αγώνα που είχαν ανάγκη οικονομικής στήριξης κλπ. Σχετικά με το πρακτικό κομμάτι της ανοικοδόμησης, ολοκλη-

ρώθηκε μέσα στο καλοκαίρι μια καίρια κατασκευή στο μεγάλο κτίριο και πλέον βρισκόμαστε σε θέση να ξεκινήσουμε την εγκατάσταση της σκεπής.

Υ.Γ.: Στις 10/7 καλέστηκε στον χώρο της κατάληψης ανοιχτή συνέλευση στην οποία έγινε ενημέρωση για τις εργασίες μέχρι εκείνη τη χρονική περίοδο, παρουσιάστηκε το πλάνο ανοικοδόμησης για τις μετέπειτα εβδομάδες σχετικά με την ανοικοδόμηση του μεγάλου κτιρίου και τέλος έγινε παρουσίαση της νέα δομής λειτουργίας του χώρου.

Συγκέντρωση - μικροφωνική στη Θεσσαλονίκη

Επίθεση με μπογιές στο γραφείο του βουλευτή Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας Ανδρέα Κατσανιώτη, στην Πάτρα

Συγκέντρωση - μικροφωνική στην Πάτρα

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

που αποσκοπεί στην όθνηση της εκμετάλλευσης, της φτώχειας και των αποκλεισμών, που στοχοποιεί τις καταλήψεις, το αναρχικό κίνημα, τους πρόσφυγες και μετανάστες, τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες που εκδηλώνεται με τα σχέδια αστυνομικής κατοχής των Εξαρχείων και τις επιθέσεις σε χώρους αγώνα, με την καταργηση του σπύλου, τις διώξεις και φυλακίσεις αγωνιστών, την αναβάθμιση του νομικού οπλοστασίου του κράτους

ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ - ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ

ΝΑ ΥΨΩΣΟΥΜΕ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
για την αντιμετώπιση στο καθεστώς της εκμετάλλευσης και της υποταγής

NO PASARAN!

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ
ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ, 12.00

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ, ΤΙΣ ΔΟΜΕΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ

Αναρχικό - Αντιεξουσιαστικό Στέκι «ΑΝΤΙΠΟΛΙΣ» - Κατάληψη ΑΕΛΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37, Κατάληψη Στέγης Προσφύγων/Μεταναστών ΝΩΤΑΡΑ 26, Squat for Refugees/Migrants SPIROU ΤΡΙΚΟΠΟΥ 17, ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΙΤΗΘΕΣΗ (Ομάδα Αναρχικών και Κομμουνιστών), Αναρχική Φασιστική Συνέλευση ΑΡΟΛΑΜΟΣ, Διαχειριστική Συνέλευση του Αυτοδιοικητού Κοινωνικού Στεκιού Γαλατσίου «ΣΤΕΓΑΙΣΤΡΟ», *Κ ΒΟΣ Κατελημμένο Κοινωνικό Κέντρο, Σύντροφοι και Συντρόφισσες

Συνέχεια από τη σελ. 1 Η χρεωκοπία του κρατικού και καπιταλιστικού συστήματός, η διαρκής αναπαραγωγή και εμπάθυνση της σήψης του, συνεπάγεται κλιμακούμενους αποκλεισμούς και αμέτρητη βία για τους φτωχούς, τη λεηλασία και την καταστροφή σε ανεπίστρεπτο βαθμό του φυσικού κόσμου, τον θάνατο στα θαλάσσια και τα χερσαία σύνορα για τους κατατρεγμένους, την εξασθενωμένη επιβίωση στα εργασιακά κότεργα.

Τόσο σε διεθνές όσο και σε τοπικό επίπεδο, ο φόβος των κυριάρχων για τη δυσαρέσκεια και την οργή απέναντι σε αυτές τις συνθήκες, οδηγεί στην αναβάθμιση της νομικής και κατασταλτικής τους θωράκισης, στον λυσσαλέο ιδεολογικό πόλεμο που φτάνει ως το σημείο της απανθρωποποίησης των αντιπάλων και των ενοχλητικών για το καθεστώς. Από την Ελλάδα ως τη Γαλλία οι εξουσιαστικοί λακέδες αποκαλούν «αποβράσματα» και «σκουπίδια» όσους θέτουν στο στόχαστρο, ως προανάκρουσμα για την άσκηση δολοφονικής βίας.

Επιχειρούν να σπείρουν τον φόβο, γιατί απέναντί τους έχουν χιλιάδες. Οι εικόνες των πάνοπλων μπάτσων και η εισβολή των διμοιριών στα Εξάρχεια και στις καταλήψεις έχουν πολλούς αποδέκτες, όλες και όλους εκείνους που ασφυκτιούν στο καθεστώς της εκμετάλλευσης και της υποταγής. Το αναρχικό κίνημα σε αυτούς απευθύνεται και από εκεί αντλεί τη δύναμή του και είναι βασικό ζητούμενο για τις μέρες που έρχονται η μαζική και μαχητική κάθοδος στο δρόμο, η απερίθρηση στις φρουρές των πραιτωριανών, η συλλογικοποίηση των αγωνιζόμενων και των καταπιεσμένων. Η έκβαση της μάχης ενάντια σε αυτή την μακροπρόθεσμη κατασταλτική εκστρατεία θα κρίνει τους συσχετισμούς δύναμης ανάμεσα στο κράτος και τα αφεντικά από τη μία και τους πληβείους από την άλλη για τα επόμενα χρόνια.

Με όπλο μας την αλληλεγγύη να δώσουμε το σύνθημα της αντιμετώπισης στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Να αναζωπυρώσουμε τις εστίες της κοινωνικής και ταξικής αντίστασης. Καλούμε τους αναρχικούς συντρόφους και συντρόφισσες, τους καταλήψεις, όσους αγωνίζονται σε όλο τον κόσμο να οργανώσουν δράσεις και κινήσεις αλληλεγγύης στο αναρχικό κίνημα και τις καταλήψεις στην Ελλάδα. Η διεθνιστική αλληλεγγύη μπορεί να αποτελέσει ένα ακόμα ανάχωμα στα σχέδια του κράτους και του κεφαλαίου και να ενισχύσει τις αντιστάσεις όλων των αγωνιζόμενων σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

Ως Αναρχική Πολιτική Οργάνωση συμμετέχουμε, στηρίζουμε και καλούμε στις κινητοποιήσεις που διοργανώνει η συνέλευση αναρχικών καταλήψεων, καταλήψεων προσφύγων και μεταναστών, στεκιών και πολιτικών συλλογικοτήτων NO PASARAN! στην Αθήνα, καθώς και τις διαδηλώσεις στις 31 Αυγούστου και 14 Σεπτεμβρίου. Στηρίζουμε το Φεστιβάλ κατελημμένων χώρων στη Θεσσαλονίκη (3-6 Σεπτέμβρη) και καλούμε στη διαδήλωση ενάντια στη ΔΕΘ στις 7 Σεπτέμβρη και σε συγκέντρωση στην Πάτρα το Σάββατο 31 Αυγούστου στον Έσπερο.

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ
ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ
NO PASARAN!

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΟΜΕΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ- ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ
28 Αυγούστου 2019

ΚΑΛΕΣΜΑΤΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΠΟΡΕΙΑ, 12.00, ΠΟΡΕΙΑ ΑΠΟ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ, ΑΘΗΝΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ, 12.00, ΕΣΠΕΡΟΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΠΑΤΡΑ

3-6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ, ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ 17.00 ΚΑΜΑΡΑ, ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

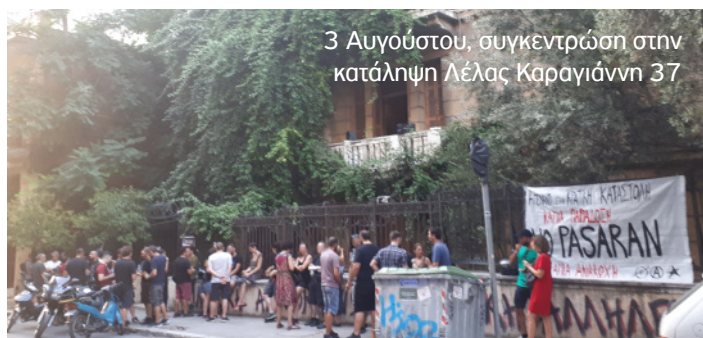
ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 12.00, ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ, ΑΘΗΝΑ

Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Τα ημερώματα της 26η Αυγούστου ισχυρές κατασταλτικές δυνάμεις πραγματοποίησαν επιχείρηση εκκένωσης τεσσάρων καταλήψεων στη γειτονιά των Εξαρχείων, συνέλαβαν 3 καταληψίες και προσήγαγαν 143 πρόσφυγες και μετανάστες. Την ώρα που γυναίκες, άντρες και παιδιά πρόσφυγες στοιβάζονταν σε κλούβες από ένοπλους κουκουλοφόρους των ΕΚΑΜ, ο θεσμικός φασισμός εξαπέλυε μιντιακά την ιδεολογική του προπαγάνδα: εκπρόσωπος της ΕΛΑΣ παρομοίαζε τα σώματα ασφαλείας με "ηλεκτρική σκούπα" νέας τεχνολογίας που θα εξαφανίσει από τα Εξάρχεια την "ενοχλητική σκόνη", πρόσφυγες και μετανάστες, και στη συνέχεια τα πραγματικά "σκουπίδια", τους αναρχικούς, προαναγγέλλοντας τη συνέχεια των επιχειρήσεων και τον διακηρυγμένο τους στόχο.

Οι πρόσφατες αστυνομικές εισβολές αποτελούν μια πρώτη εκδήλωση της ανακοινωμένης από τα καθεστωτικά επιτελεία κατασταλτικής εκστρατείας ενάντια στο αναρχικό κίνημα, στους κατελιμμένους χώρους αγώνα, στις αυτοοργανωμένες δομές στέγασης προσφύγων και μεταναστών, στον κόσμο της αλληλεγγύης, στις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις. Πρόκειται για μια κατασταλτική εκστρατεία που συνιστά την αιχμή του δόρατος της επίθεσης κράτους και αφεντικών στα πληβειακά στρώματα της κοινωνίας, αποσκοπώντας στην τρομοκράτησή τους καθώς και στην εξουδετέρωση των αντιστάσεων για την απρόσκοπτη επέλαση της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Οι εκλογές της 7ης Ιουλίου σηματοδοτούν τη συνέχεια της επιβολής ασφυκτικών συνθηκών διαβίωσης, φτώχειας και αποκλεισμών για εργαζόμενους και ανέργους, του εγκλεισμού προσφύγων και μεταναστών σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και των θανάτων στα σύνορα, την επίταση της λεηλασίας του κοινωνικού πλούτου και του φυσικού κόσμου, την επιχείρηση εδραίωσης του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, πατάει πάνω στην επιχείρηση απονεύρωσης των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και στα δεκάδες κατασταλτικά χτυπήματα σε καταλήψεις κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης Σύριζα, υποσχόμενη το σαρωτικό χτύπημα στους αγωνιζόμενους – σε όλους και όλες εκείνους που έχουν σταθεί και στέκονται φραγμός στα σχέδια της εξουσίας.

Στο πλαίσιο αυτής της αντιεξεγερτικής στρατηγικής εντάσσεται ο διακηρυγμένος στόχος για την κατοχή των Εξαρχείων – (μιας γειτονιάς που φέρει μια βαθιά κουλτούρα αμφισβήτησης της εξουσίας και ένα ιδιαίτερο ιστορικό και αγωνιστικό βάρος που της έχουν προσδώσει οι αγώνες χιλιάδων ανθρώπων. Από την περίοδο της Κατοχής, τα Δεκεμβριανά και τη Δικτατορία ως την εξέγερση του 2008, τις μεγάλες κινητοποιήσεις αντίστασης τα επόμενα χρόνια στην επιβολή επαχθέστερων όρων επιβίωσης, μέχρι και σήμερα. Και γι αυτόν τον λόγο αποτελεί ένα σημαντικό έδαφος στο κέντρο της πόλης για την ανάπτυξη ευρύτερα των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων. Ένα αγκάθι στην επιχείρηση ολοκληρωτικής κρατικής επιβολής στην κοινωνία και ελέγχου της πόλης, προκαλώντας διαχρονικά το μένος των κρατικών αξιωματούχων και αμέτρητες ατελέσφορες κατασταλτικές επιχειρήσεις εδώ και δεκαετίες* Μιας γειτονιάς άρρηκτα συνδεδεμένης με το αναρχικό-αντιεξουσιαστικό κίνημα, και η οποία τα τελευταία χρόνια, με τις μαζικές αφίξεις κατατρεγμένων ανθρώπων από τις πολεμικές συρράξεις, έδωσε σπνοή στην αλληλεγγύη και την αλληλοβοήθεια, μέσα από πλήθος καταλήψεων στέγης. Μιας γειτονιάς, τέλος, που ο έλεγχος της από το κράτος επιχειρείται εδώ και χρόνια και μέσα από την εγκατάσταση ναρκομαφιών και την απόπειρα επικράτησης συνθηκών κοινωνικού κανιβαλισμού). Στην ίδια αντιεξεγερτική εκστρατεία εντός

3 Αυγούστου, συγκέντρωση στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37

20 Αυγούστου, συγκέντρωση στο κατελιμμένο ΒΟΞ

σεται η εκκένωση των καταλήψεων – πάγια πρόθεση του κράτους ειδικά μετά την κοινωνική εξέγερση του 2008 - και η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, αποτυπώνοντας το φόβο των κυρίαρχων για τις εστίες που έχουν λειτουργήσει στο παρελθόν και συνεχίζουν να λειτουργούν σαν σπίθα για την ανάπτυξη μιας κοινωνικής δυναμικής ικανής να σαρώσει την αλαζονεία τους. Και αν το μήνυμα που στέλνουν οι κυβερνώντες με την αποφυλάκιση του δολοφόνου μπάτσου Κορκονέα, με την ενίσχυση του νομικού τους οπλοστασίου σε βάρος των αγωνιζόμενων και με τις υπό εξέλιξη

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ
ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ
ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ

ΝΑ ΥΨΩΣΟΥΜΕ
ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

NO PASARAN!

Αναρχικό-Αντιεξουσιαστικό Στέκι "ΑΝΤΙΠΙΝΟΙΑ", Κατάληψη ΛΕΛΑΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ 37, Κατάληψη Στέγης Προσφύγων / Μεταναστών ΝΟΤΑΡΑ 26, Squat for Refugees / Migrants SPIROU ΤΡΙΚΟΥΡΙ 17, ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΙΠΙΘΕΞΗ (Ομάδα Αναρχικών και Κομμουνιστών), Αναρχική Φασιστική Συνέλευση ΑΡΟΔΑΜΟΣ, Διαχειριστική Συνέλευση του Αυτοδιαχειριζόμενου Κοινωνικού Στεκιού Γαλατσίου "ΣΤΙΓΑΣΤΡΟ", *Κ ΒΟΞ Κατελιμμένο Κοινωνικό Κέντρο, Συντροφικοί και Συντροφίσιες

13 Αυγούστου, συγκεντρώση στην κατάληψη Σπύρου Τρικούπη 17

26 Αυγούστου, συγκεντρώση έξω από την κατάληψη Νοταρά και πορεία μετά τις εκκενώσεις καταλήψεων στα Εξάρχεια

Το Σάββατο 31 Αυγούστου έπειτα από κάλεσμα που απεύθυνε η συνέλευση «NO PASARAN» πραγματοποιήθηκε πορεία με τη μαζική συμμετοχή χιλίων και πλέον διαδηλωτών στους δρόμους των Εξαρχείων. Αψηφώντας την ιδεολογική τρομοκρατία και τον στρατό κατοχής των ΜΑΤ, οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες μετέδωσαν ένα μήνυμα αντίστασης στην κρατική κατασταλτική εκστρατεία και αλληλεγγύης στους κατελιημένους χώρους αγώνα.

**ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ
ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ
ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ!**

Τα ημερήσια της 26ης Αυγούστου ισχυρές κατασταλτικές δυνάμεις πραγματοποίησαν επιχείρηση εκκένωσης τεσσάρων καταλήψεων στη γειτονιά των Εξαρχείων, συνέλαβαν 3 καταλήψεις και προήγαγαν 143 πρόσφυγες και μετανάστες. Ήταν ένα δείγμα των διακηρυγμένων προθέσεων του κράτους απέναντι στις δομές και τα υποκείμενα αγώνα, με στόχο την καταστολή και τον αφανισμό τους.

**ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ
ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ & ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ
Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ**

NO PASARAN!

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΑΒ. 31/8 - 12.00 - ΕΣΠΕΡΟΣ (ΠΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ)

αναρχική ομάδα «δυσήνιος ίππος» / ΑΠΟ & συντρόφισσες -οι

κατασταλτικές επιχειρήσεις είναι πως η δολοφονική βία τους θα σβήσει τη φλόγα της εξέγερσης ώστε να ισοπεδώσουν ανεμπόδιστοι την κοινωνία, εμείς γνωρίζουμε καλά το εξής: Καμία απειλή δεν θα μπορέσει ποτέ να ξεριζώσει την αλληλεγγύη, να σβήσει την επιθυμία για μια ζωή χωρίς αφεντικά και δούλους, χωρίς κράτη και σύνορα, δεν θα μπορέσει ποτέ να καταπνίξει τον αγώνα.

Η ανακοινωμένη κατασταλτική επιχείρηση είχε ξεκινήσει με τη διακοπή της ηλεκτροδότησης στη στεγαστική κατάληψη προσφύγων Νοταρά 26 και την απόπειρα διακοπής του ρεύματος στην επίσης προσφυγική κατάληψη «Ονειρο» στα Εξάρχεια τον Ιούλιο, συνεχίστηκε με κατεδάφιση της κατάληψης Brooklyν στα Πάννενα και διαφημιζόταν μέσα από πλήθος δημοσιευμάτων στον καθεστωτικό τύπο. Απέναντι σε αυτή την κατασταλτική εκστρατεία, μαζί με συντρόφους και συντρόφισσες από καταλήψεις, αυτοδιαχειριζόμενα στέκια και πολιτικές συλλογικότητες (ανάμεσά τους και η κατάληψη στέγης προσφύγων Σ. Τρικούπη 17 που εκκενώθηκε στις 26/8) συμμετέχουμε το τελευταίο διάστημα στη συνέλευση NO PASARAN! για τη συλλογική και μαχητική υπεράσπιση των χώρων του αγώνα, δηλώνοντας πως απέναντι στις κρατικές απειλές δεν θα υπάρξει καμία παράδοση και καμία ανακωχή. Σε αυτό το πλαίσιο οργανώθηκαν από κοινού οι δημόσιες συγκεντρώσεις-περιφρουρήσεις στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 (3/8), στην κατάληψη στέγης προσφύγων και μεταναστών Νοταρά 26 (7/8), στην κατάληψη στέγης προσφύγων Σπύρου Τρικούπη 17 (13/8) και στο Κ*Βοξ (20/8). Στο ίδιο πνεύμα καλούμε σε πορεία μέσα στη γειτονιά των Εξαρχείων αυτό το Σάββατο 31/8 στις 12 μ.μ. και σε κεντρική διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας στις 14 Σεπτεμβρίου.

Τη Δευτέρα 26/8, μετά τις εκκενώσεις των τεσσάρων καταλήψεων, δόθηκε μια πρώτη απάντηση με τη συγκέντρωση που κάλεσε η κατάληψη της Σ. Τρικούπη 17 έξω από τη γειτονική κατάληψη της Νοταρά και τη διαδήλωση εκατοντάδων ανθρώπων ως τον αστυνομικό φραγμό μπροστά στις εκκενωμένες καταλήψεις της Σ. Τρικούπη, όπου φωνάζονταν συνθήματα την ίδια ώρα που σύντροφοι ανέβηκαν στο σφραγισμένο κτήριο της Σ. Τρικούπη 17 και κρέμασαν πίσω απ' τις γραμμές των ΜΑΤ πανό που έγραφε "YOU CAN'T EVICT A MOVEMENT".

Καλούμε τους αναρχικούς συντρόφους/ισσες, τους καταλήψεις, όσους αγωνίζονται ενάντια στην παγκόσμια δικτατορία του κράτους και του κεφαλαίου σε κάθε γωνιά του κόσμου να στηρίζουν με κάθε τρόπο που επιλέγουν την καμπάνια NO PASARAN, τον αγώνα για την υπεράσπιση των καταλήψεων, των προσφύγων και των μεταναστών, και για την αντεπίθεση στην κρατική καταστολή.

Απέναντι στους κοινούς μας εχθρούς, να αντιτάξουμε την αλληλεγγύη, τον κοινό μας αγώνα που θα ανατρέψει τον σάπιο κόσμο της εξουσίας και θα ανοίξει τον δρόμο για την Κοινωνική Επανάσταση, για τη δημιουργία μιας κοινωνίας ισότητας και ελευθερίας.

**ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ
ΝΑ ΥΨΩΣΟΥΜΕ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ**

ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ – ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ!

NO PASARAN!

καμιά νοσταλγία για αυτόν το γερασμένο κόσμο που, από καιρό πια, ανήκει στο παρελθόν. Κανένας συμβιβασμός με το αβίωτο παρόν που υπόσχεται μόνο το χειρότερο. Κανένας δισταγμός και φόβος για το μέλλον που θέλουμε: την κοινωνική επανάσταση, την αναρχία και τον κομμουνισμό.

Αθήνα, Αύγουστος 2019
Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37

ΟΙ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΕΥΣΕΙΣ ΔΕ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΕΣ

«Στ' όνομα των ανθρώπων που σπίζουν στη φυλακή, στ' όνομα των εξορισμένων γυναικών, στ' όνομα όλων των συντρόφων μας που μαρτύρησαν και σφαγιάστηκαν για να μη δεχτούν τον ίσκιο. Πρέπει να στραγγίξουμε την ορμή και να σηκώσουμε το ξίφος για να φυλάξουμε την ιερή εικόνα των αθώων, που κυνηγήθηκαν παντού και που θα θριαμβεύσουν.»

Πωλ Ελυάρ

Στις 12/6, συλλαμβάνονται οι αναρχικοί σύντροφοι Γ. Δημητράκης, Κ.Σακκάς και Δ. Συριανού για απόπειρα απαλλοτρίωσης της χρηματοπιστολής στο ΑΧΕΠΑ. Σχεδόν αμέσως γνωστοποιούνται τα στοιχεία των δύο πρώτων και τα Μ.Μ.Ε. σε πλήρη συνάρτηση με την αντιτρομοκρατική υπηρεσία, ξεκινούν την προπαγάνδα σε μια προσπάθεια σύνδεσης της υπόθεσης με την «τρομοκρατία» με σκοπό τη χειραγώγηση της κοινής γνώμης απέναντι στους συλληφθέντες και τη στοιχειοθέτηση αναβαθμισμένων κατηγοριών.

Η ταλαιπωρία των δύο αναρχικών «λυστών» της χρηματοπιστολής προς το ΑΧΕΠΑ δεν τελειώνει με τη σύλληψη και την προφυλάκισή τους, αφού ο ρεβανσισμός του κράτους πάνω σε αγωνιστές δεν έχει όρια, αλλά αντίθετα αυξάνει. Η Οδύσεια που περνάνε οι αναρχικοί Κ.Σακκάς και Γ.Δημητράκης με απόσπασση του πρώτου στις φυλακές Νιγρίτας και του δεύτερου στις φυλακές Κομοτηνής παράνομα και διόλου κοντά στα συγγενικά του πρόσωπα όπως ορίζουν και οι νόμοι που το ίδιο το κράτος έχει θεσπίσει για την προστασία των δικαιωμάτων των κρατουμένων, δείχνει για άλλη μια φορά ότι το κράτος δεν διστάζει να τους αναιρεί κατά το συμφέρον του, προκειμένου να εκδικηθεί τους κοινωνικούς αγωνιστές. Οι φυλακές στις οποίες κρατούνται οι δύο σύντροφοι είναι πολλά χιλιόμετρα μακριά από τον τόπο κατοικίας τους και τον κοινωνικό τους περίγυρο. Αυτό λειτουργεί από τη μία ως πρακτική απομόνωσής τους από τους ανθρώπους τους και από την άλλη εμποδίζει την άμεση επαφή και επικοινωνία τους με τους συνηγόρους τους. Τα επιτελεία της αντιτρομοκρατικής, το υπουργείο δικαιοσύνης, εν τέλει όλοι οι κρατικοί φορείς εμπαίζουν τους αναρχικούς αγωνιστές, νομίζοντας πως η πίστη τους

θα λυγίσει.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει το γεγονός ότι η «αντιτρομοκρατική» παρακολουθούσε μήνες πριν την κίνηση των δήθεν ελεύθερων τότε Κ.Σακκά και Γ.Δημητράκη έχοντας άριστη γνώση για την ώρα και τον τόπο της ληστείας. Το γεγονός ότι δεν την απέτρεψε φανερώνει πως χρειαζόταν ένα άλλοθι για να στείλει στα κελιά της κρατικής δικαιοσύνης τους αναρχικούς αγωνιστές για τα πολιτικά τους φρονήματα και την εμπλοκή τους στο επαναστατικό κίνημα, άρα συνειδητά άφησε να εκτυλιχθεί η αναγκαία πράξη με όσους κινδύνους αυτή φέρει για τις ανθρώπινες ζωές που εμπλέκονται ή βρίσκονται τυχαία στο σκηνικό, οι οποίες μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα μπροστά στην κρατική ρεβανσιστική λύσσα. Το μόνο που διασφάλισε την μην εκτροπή της κατάστασης ήταν το γεγονός ότι οι ίδιοι οι σύντροφοι, λόγω του ηθικού και αξιακού τους κώδικα ως αναρχικοί, έθεσαν ως προτεραιότητα το να μην κινδυνέψει κανένας περαστικός και όχι τη διαφυγή τους.

Μέχρι και σήμερα ο Γ. Δημητράκης κρατείται παράτυπα στο πειθαρχείο, σε άθλιες συνθήκες κράτησης, αντί σε κανονικό θάλαμο. Ενώ την ίδια στιγμή ο Κ. Σακκάς μεταφέρεται, λόγω εκδίκησης μιας παλαιότερης του

δίκης, στα υπόγεια των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού από το Υπουργείο Δικαιοσύνης και την υπηρεσία μεταγωγών, σε ένα ιδιότυπο καθεστώς κράτησης με απαγόρευση επισκεπτηρίων και στέρση βασικών διακωμμάτων, μιας και τυπικά είναι "αόρατος".

Όλες οι κινήσεις της αντιτρομοκρατικής και του κράτους βρίσκονται σε άριστη αρμονία με το ευρύτερο κατασταλακτικό σχέδιο του κράτους απέναντι στο αναρχικό κίνημα, που επιχειρεί να τους αντιμετωπίσει εγκαθιδρύοντας ένα ειδικό καθεστώς εξαίρεσης για τους έγκλειστους αγωνιστές, εφαρμόζοντας ειδικές ποινικές διατάξεις και στοχεύοντας στην φυσική, ηθική και συναισθηματική εξόντωση όσων πέφτουν στα χέρια του, τον εκφοβισμό και παραδειγματισμό των υπολοίπων και φυσικά την ποινικοποίηση και εγκληματοποίηση του συνόλου του αναρχικού αγώνα.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι με τους συντρόφους μας απέναντι στην εκδικητικότητα και τις κρατικές μεθοδεύσεις. Δυναμώνουμε με πίστη στην οργάνωση το κοινωνικό – ταξικό κίνημα που θα δώσει την οριστική απάντηση με το γκρέμισμα κάθε λογής φυλακής. Τον δρόμο της κοινωνικής επανάστασης να τον βαδίσουμε οι καταπιεσμένοι από κοινού μέχρι η κρατική πολιτική θανάτου να διαλυθεί και στον θρόνο της κυριαρχίας να χτίσουμε έναν κόσμο χειραφετημένο, αλληλέγγυο, ελεύθερο.

**ΚΑΝΕΝΑΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΜΟΝΟΣ
ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΥΣ
ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ**

**ΝΑ ΒΓΕΙ Ο Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ ΑΠΟ
ΤΟ ΠΕΙΘΑΡΧΕΙΟ**

**ΑΜΕΣΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ
ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ Κ.ΣΑΚΚΑ ΚΑΙ Γ.
ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ**

**Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ
ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ**

Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό
Αναρχισμό- Μαύρο & Κόκκινο

* Στις 25/6 ο Κ. Σακκάς μετέχθη στον Κορυδαλλό, αρχικά στα υπόγεια των γυναικείων φυλακών, παράτυπα, και εν τέλει στις ανδρικές ακτίνες και στις 23/8 ο Γ. Δημητράκης μεταφέρθηκε στις φυλακές Δομοκού

Η γενικευμένη καταστροφή και λεηλασία του φυσικού περιβάλλοντος σε παγκόσμιο επίπεδο, με ανυπολόγιστες συνέπειες για ολόκληρο τον πλανήτη, είναι το αποτέλεσμα της άγριας και μακροχρόνιας επίθεσης του κράτους και του καπιταλισμού για την εκμετάλλευση και κυριαρχία στη φύση και τις ανθρώπινες κοινωνίες. Οι αποψιλώσεις των δασών, η μόλυνση των θαλασσών, το λιώσιμο των πολικών πάγων, οι κλιματικές αλλαγές, το φαινόμενο του θερμοκηπίου, η συρρίκνωση της βιοποικιλότητας και η εξαφάνιση πλήθους ζωικών ειδών, είναι μερικά μόνο μέρη της συνολικής οριακής περιβαλλοντικής κρίσης που δημιουργεί η κρατική-καπιταλιστική επιθετικότητα. Όσον αφορά ειδικά τον ελλαδικό χώρο, αυτή η επίθεση έχει κλιμακωθεί τα τελευταία χρόνια, με σειρά καταστροφικών, μικρών και μεγάλων, έργων τόσο στην ύπαιθρο όσο και μέσα στις πόλεις. Πέραν των εγκληματικών μεγάλων έργων που επιχειρούνται σήμερα, όπως τα Υ/Η φράγματα στον Αχελώο και τα ανοικτά μεταλλεία χρυσού στη Χαλκιδική, αναγγέλλονται ήδη και επιχειρούνται μια σειρά και άλλων καταστροφικών για τη φύση και τις τοπικές κοινωνίες σχεδιασμών σε πλήθος σημείων της χώρας: η εγκατάσταση αιολικών βιομηχανικών ζωνών σε όλα τα ορεινά συγκροτήματα, όπως στα Άγραφα, το γιγαντιαίο πρόγραμμα "ΗΛΙΟΣ" φωτοβολταϊκών βιομηχανικών ζωνών, η κατασκευή εκατοντάδων Υ/Η φραγμάτων σε πλήθος ποταμών και χειμάρρων, η παράδοση αναρίθμητων φυσικών οικοτόπων στην τουριστική βιομηχανία, οι εξορύξεις υδρογονανθράκων σε θαλάσσιες και χερσαίες εκτάσεις σε όλο το έδαφος της ελληνικής επικράτειας

Για μια ακόμα φορά στη Μεσοούντα Άρτας, στο σημείο όπου σκοτώθηκαν Βελουχιώτης και Τζαβέλλας. Μαζί με τους καλύτερους μας συντρόφους...

Ανακοίνωση ενάντια στην επιχειρούμενη καταστροφή του ποταμού **Αχελώου**

κ.α. Αντικοινωνικοί και καταστροφικοί για τη φύση σχεδιασμοί, που θα αποτελέσουν την αιχμή της κρατικής και καπιταλιστικής προπαγάνδας και επιθετικότητας την επόμενη

περίοδο.

Η υπόθεση των φραγμάτων και της εκτροπής του ποταμού Αχελώου αποτελεί προεκλογική δέσμευση όλων των κυβερνήσεων και διακαή πόθο του ντόπιου κεφαλαίου, των τσιφλικιάδων και των τοπικών παραγόντων της Θεσσαλίας από τη δεκαετία του '60 και έπειτα. Η ολοκλήρωση των φαραωνικών έργων στην κοιλάδα του Αχελώου και στην ευρύτερη περιοχή της νότιας Πίνδου θα επιφέρει την οριστική καταστροφή του ποταμού σε όλο το μήκος του, από τον άνω ρου του στη νότια Πίνδο, καταποντίζοντας ορεινές κοιλάδες, φυσικά οικοσυστήματα και ανθρώπινους οικισμούς (όπως το χωριό Μεσοχώρα Τρικάλων) στη λάσπη των τεχνητών ταμιευτήρων της ΔΕΗ, μέχρι το ευάλωτο δέλτα των εκβολών του στο Ιόνιο όπου σχηματίζονται μοναδικοί υδροβιότοποι.

Την τελευταία δεκαετία το έργο έχει ανακινηθεί σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο, ενώ μέσα στην τελευταία τετραετία η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, πλήρως ευθυγραμμισμένη στις νεοφιλελεύθερες αντικοινωνικές πολιτικές λεηλασίας του φυσικού κόσμου και του κόσμου της εργασίας που επέβαλαν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, η ΕΕ και το ΔΝΤ, -στις οποίες εντάσσεται και η ολοκλήρωση των Υ/Η έργων και η ιδιωτικοποίησή τους-, υπέγραψε την τελική απόφαση για την λειτουργία του φράγματος της Μεσοχώρας, θέτοντας μάλιστα και χρονοδιάγραμμα για την ολοκλήρωση των έργων με έμφραξη του ποταμού και λειτουργία του Υ/Η εργοστασίου τον Ιούλη του 2019. Ένα χρόνο αργότερα, μετά τις εκλογές στις 7 Ιούλη, η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, δεν μένει παρά να θέσει σε εφαρμογή και να υλοποιήσει αυτές τις αποφάσεις, μέσα σε ένα πλαίσιο ευρύτερης αναδιάρθρωσης, σφοδρής επίθεσης στα πληβιακά στρώματα της κοινωνίας και στη φύση και καταστολής των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων.

Ως Αναρχική Πολιτική Οργάνωση-Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων, είμαστε εχθρικοί προς κάθε κρατική - καπιταλιστική επέμβαση στο φυ-

σικό κόσμο. Δηλαδή, σε κάθε επέμβαση που αποσκοπεί στην κερδοσκοπική εκμετάλλευσή του, λεηλατώντας και καταστρέφοντάς τον. Ακόμα και όταν αυτή η επέμβαση εμφανίζεται ως εναλλακτική, «πράσινη», αειφόρος κλπ, εξυπηρετεί την ίδια κερδοσκοπική αντίληψη για τον φυσικό κόσμο, την επέκταση του ελέγχου και της εκμετάλλευσής του σε νέα πεδία, την ανανέωση του ιδεολογικού πλαισίου της καπιταλιστικής ανάπτυξης και τη διαιώνιση του συστήματος κυριαρχίας του κράτους και του κεφαλαίου πάνω στη φύση και τον άνθρωπο.

Στεκόμαστε ξεκάθαρα ενάντια στην επιθετικότητα του κράτους και του κεφαλαίου, της ΔΕΗ και των μεγάλων κατασκευαστικών εταιρειών που δρομολογούν την καταστροφή του Αχελώου και των τοπικών κοινωνιών.

Στηρίζουμε τις κινητοποιήσεις της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα, αντιλαμβανόμενοι πως ο αυτοοργανωμένος και αδιαμεσολάβητος αγώνας από τα κάτω είναι η μόνη ρεαλιστική

κή προοπτική σήμερα για την πρόσπιση του φυσικού κόσμου και της κοινωνίας γενικότερα. Αυτός ο αγώνας πρέπει σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη στιγμή, να δυναμώσει στους δρόμους, να πλατειάσει κοινωνικά, να ριζοσπαστικοποιηθεί και να αγκαλιάσει όλες τις επιμέρους αντιστάσεις που ορθώνονται σε διάφορα σημεία όπου εκδηλώνεται η κρατική - καπιταλιστική επιθετικότητα, σπίνοντας ένα ανάχωμα απέναντι στην επέλαση της ανάπτυξης, σε μια κεντρικής σημασίας επιλογή της εξουσίας, όπως είναι αυτή των φραγμάτων και της εκτροπής του ποταμού Αχελώου.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΓΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΙ Ο ΑΧΕΛΩΟΣ!
ΝΑ ΖΗΣΕΙ Η ΜΕΣΟΧΩΡΑ!
ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΤΕΙ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ!**

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΒΟΥΝΑ ΧΩΡΙΣ ΑΙΟΛΙΚΑ ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΓΡΑΦΑ

Τα Άγραφα είναι μια πανέμορφη ορεινή περιοχή με ψηλές κορυφές, διάσελα, απότομες χαράδρες, πυκνά δάση, αλπικά οροπέδια, ορμητικά ποτάμια και σπάνια κλωρίδα και πανίδα που απλώνεται στα σύνορα των νομών Καρδίτσας και Ευρυτανίας στο κέντρο της Πίνδου. Χαρακτηρίζονται από τις πολλές και διαδοχικές βουνοκορφές που δημιουργούν το πιο απομονωμένο ορεινό συγκρότημα της Ελλάδας και επιτρέπουν τη διατήρηση μιας πλούσιας άγριας ζωής και δεκάδων απειλούμενων ειδών. Πέρα από ένα απέραντο τοπίο φυσικής ομορφιάς, αποτελούν και έναν ιστορικό τόπο αντίστασης, ένα «μνημείο» του αγώνα του ανθρώπου απέναντι στη βαρβαρότητα της εξουσίας. Είναι ένας τόπος όπου χιλιάδες άνθρωποι αγωνίστηκαν για την ελευθερία. Ένα σημείο όπου έζησαν, πολέμησαν, περπάτησαν και πέθαναν άνθρωποι που αγωνίστηκαν με το όπλο στο χέρι ενάντια στο φασισμό και την Γερμανική κατοχή και ύστερα ενάντια στο αντιδραστικό μετεμφυλιακό κράτος που προσαπαθούσε να εγκαθιδρύσει η ελληνική αστική τάξη μαζί με τους συμμάχους της.

Στην περιοχή των Αγράφων πρόκειται να εγκατασταθούν πάνω από 500 ανεμογεννήτριες. Η τοποθέτηση των αιολικών πάρκων αποτελεί κομμάτι του σχεδιασμού για τη μετατροπή ολόκληρης της Νότιας Πίνδου σε μια απέραντη βιομηχανική ζώνη παραγωγής ενέργειας. Είναι γνωστό ότι το σύνολο του ορεινού όγκου της Ελλάδας πρόκειται να ισοπεδωθεί από την επέλαση της «πράσινης» ανάπτυξης και την αιολική ενέργεια. Η Σαμοθράκη, η Κρήτη, η Εύβοια, η Μάνη, η Λακωνία, το Πήλιο, τα Πιέρια όρη, η Αιτωλοακαρνανία, κάποια ξερονήσια είναι μερικές από τις περιοχές που επίκειται η εγκατάσταση ανεμογεννητριών.

Τα βουνά θα μετατραπούν σε αποκρουστικές φαραωνικές βιομηχανικές ζώνες, με γιγάντιες σιδερένιες κολώνες ύψους έως και 120 μέτρων, με εκκερνώσεις/αποψιλώσεις τοπίων, με εκτεταμένες εκσκαφές και τόνους μπετόν, με διανοίξεις ειδικών μεγάλων δρόμων δεκάδων χιλιομέτρων μέσα στα «απρόσιτα» βουνά για τη διέλευση τεράστιων οχημάτων μεταφοράς των υλικών που θα συνθέσουν τις ανεμογεννήτριες στα εργοτάξια, καθώς και με εκατοντάδες πυλώνες υψηλής τάσης και χιλιάδες μέτρα εναέριων καλωδιώσεων πάνω από πυκνά δάση.

Μαζί με τα αιολικά, επίκειται και η εγκατάσταση δεκάδων μικρών υδροηλεκτρικών φραγμάτων στον ορεινό όγκο των Αγράφων που θα επιφέρουν εξίσου σημαντική αλλοίωση στα ευαίσθητα οικοσυστήματα των ορεινών ποταμών και ιδιωτικοποίηση της χρήσης

του νερού με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ύδρευση των οικισμών και την άρδευση των χωραφιών.

Η επαπειλούμενη λεηλασία και καταστροφή των Αγράφων από την «πράσινη» ανάπτυξη, με τις ανυπολόγιστες συνέπειες που θα επιφέρει στο φυσικό περιβάλλον και τις τοπικές κοινωνίες, έχει κινητοποιήσει ένα αρκετά μεγάλο και πλατύ κομμάτι κόσμου της περιοχής –και όχι μόνο. Αρκετοί αγωνιστές, αντιλαμβανόμενοι το μέγεθος της καταστροφής, έχουν κάνει μια σειρά από κινητοποιήσεις (μοιράσματα, εκδηλώσεις στα χωριά και στην Καρδίτσα, κατασκήνωση στο οροπέδιο Καραμανώλη κ.α), τόσο για την ενημέρωση-κινητοποίηση του κόσμου και την αφύπνιση συνειδήσεων, όσο και για την έμπρακτη αντίσταση και το μπλοκάρισμα της έναρξης των διαδικασιών της εγκατάστασης των αιολικών.

Το τελευταίο διάστημα πραγματοποιήθηκαν 2 σημαντικές κινητοποιήσεις έξω από τη Δημαρχείο της Καρδίτσας, που πέρα από τα πρακτικά αποτελέσματα που είχαν, κατάφεραν να συσπειρώσουν ένα αρκετά πλατύ κομμάτι κόσμου, να αναδείξουν τη δυναμική που αναπτύσσεται ενάντια στη λεηλασία των Αγράφων και να στείλουν ένα ξεκάθαρο μήνυμα προς το κράτος, τους δημάρχους και τους επενδυτές.

Συγκεκριμένα, στις 5 Αυγούστου, αρκετοί αγωνιστές-ριες συγκεντρώθηκαν έξω από το δημαρχείο της Καρδίτσας με σκοπό να εμποδίσουν την δημοπρασία για την παραχώρηση 10 δημοτικών δασικών τεμαχίων σε εργολάβους για την εγκατάσταση τμήματος αδειοδοτημένης Γραμμής Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας και την πραγματοποίηση των απαραίτητων για το σκοπό αυτό έργων υποδομής. Η μαζική συγκέντρωση βρέθηκε αντιμέτωπη με ισχυρή αστυνομική παρουσία η οποία είχε περικυκλώσει το δημαρχείο, ενώ στη συνέχεια συγκρούστηκε με τις κατασταλτικές δυνάμεις οι οποίες απάντησαν με ξύλο και δακρυγόνα. Η συγκέντρωση ανασυγκροτήθηκε και στη συνέχεια ακολούθησε μαζική πορεία στο κέντρο της πόλης.

Επίσης, στις 22 Αυγούστου, ημέρα που ήταν προγραμματισμένη η συνεδρίαση της οικονομικής επιτροπής για την επικύρωση της δημοπρασίας ενοικίασης έκτασης του Δήμου στην εταιρεία των αιολικών πάνω από 100 αγωνιστές και αγωνίστριες συγκεντρώθηκαν έξω από το δημαρχείο και στη συνέχεια επιχείρησαν να μπουν σε αυτό ώστε να ματαιώσουν την προγραμματισμένη διαδικασία.

Για ακόμα μια φορά βρέθηκαν αντιμέτωποι με τις αστυνομικές δυνάμεις οι οποίες απάντησαν με ξύλο και χημικά. Μετά την επίθεση της αστυνομίας, η συγκέντρωση ανασυγκροτήθηκε μπροστά στην είσοδο του δημαρχείου και το κρατούσε αποκλεισμένο για να μην μπουν μέσα τα υπολειπόμενα μέλη της οικονομικής επιτροπής και ξεκινήσει η διαδικασία. Μετά από κάποια ώρα και αφού έγινε γνωστό στους συγκεντρωμένους ότι η διαδικασία έχει ματαιωθεί εξαιτίας «συνθηκών ανωτέρας βίας» πραγματοποιήθηκε μαζική πορεία στο κέντρο της πόλης.

Οι τελευταίες δύο κινητοποιήσεις είναι μερικές από τις πολλές μάχες που έχουμε να δώσουμε για την υπεράσπιση των Αγράφων και την προάσπιση της φύσης από τα καταστροφικά σχέδια κράτους και κεφαλαίου. Οι κινητοποιήσεις έκαναν ορατό το ότι οι άνθρωποι που αγωνίζονται μπορούν να κερδίσουν μάχες, πιστεύοντας στις δικές τους δυνάμεις, συντονίζοντας τον αγώνα τους οριζόντια και διεκδικώντας μαζικά και μαχητικά.

Είναι σημαντικό ότι έξω από το δημαρχείο βρέθηκαν άνθρωποι με διαφορετικές αντιλήψεις, με άλλες οπτικές και διαφορετικές αφητηρίες. Και αυτή η συνάντηση αναδεικνύει μια δυναμική που υποβόσκει. Αυτή η δυναμική είναι και ο μεγαλύτερος φόβος των κυριάρχων. Ότι απέναντι στη λεηλασία της φύσης και του περιβάλλοντος και τις αντικοινωνικές πολιτικές κάποιοι επιλέγουν να αντισταθούν και να διεκδικήσουν.

ΑΠΟ ΤΑ ΑΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΧΕΛΩΟ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΗΠΕΡΟ ΚΑΙ ΤΗ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Θωμάς Μ.

Από την πορεία που πραγματοποιήθηκε στην Καρδίτσα στις 22/8 έπειτα από τη ματαίωση της συνεδρίασης της οικονομικής επιτροπής

Από τη συγκέντρωση στις 5/8 στο Δημαρχείο Καρδίτσας

ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΚΕΡΔΙΖΕΤΑΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ

Υστερα από μια πενταετία σοσιαλδημοκρατικής διαχείρισης από τον ΣΥΡΙΖΑ, στις τελευταίες εθνικές εκλογές επικράτησε η Νέα Δημοκρατία, έχοντας σαν προεκλογικό της πρόγραμμα μια ανοιχτά επιθετική πολιτική σε όλα τα κοινωνικά πεδία. Όπως κάθε νέα κυβέρνηση που σέβεται τον εαυτό της η ΝΔ έχει προαναγγείλει ένα σκληρό πακέτο μεταρρυθμίσεων για το σύνολο της εκπαίδευσης. Τα σχέδιά της αφορούν όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες και περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων την επαναφορά του εντατικοποιημένου «Νέου Λυκείου» -δηλαδή Εθνικό απολυτήριο όπου ο βαθμός προκύπτει από τον συνυπολογισμό και των τριών τάξεων του Λυκείου και γραπτές προαγωγικές εξετάσεις από τάξη σε τάξη με την επαναφορά της Τράπεζας Θεμάτων-, την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών που θα συνδέεται με τον διορισμό τους και την εδραίωση του καθεστώτος δια βίου «επιμόρφωσής» τους -δηλαδή ένα διαρκές κυνήγι πιστοποιήσεων, βεβαιώσεων, μεταπτυχιακών και σεμιναρίων-, την αναθεώρηση του άρθρου 16 για την ίδρυση μη κρατικών και ιδιωτικών πανεπιστημίων και συνολικά την προώθηση της ιδιωτικής παιδείας, την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και τη γενικότερη επιβολή του ελέγχου μέσα στις σχολές. Αυτό το μεταρρυθμιστικό πλάνο δεν αποτελεί καμιά καινοτομία. Ίσα-ίσα ακολουθεί τις διαχρονικές επιδιώξεις κράτους και κεφαλαίου για την ολοκλήρωση της σύνδεσης του συστήματος εκπαίδευσης με την αγορά και το βάθεμα του ελέγχου και της καταστολής των κινημάτων.

Η νέα κρατική διαχείριση προχωρά με γρήγορους ρυθμούς στην κατάθεση του νομοσχεδίου για την κατάργηση του ασύλου, θέλοντας να εξασφαλίσει προληπτικά θέση ισχύος απέναντι στις όποιες αντιστάσεις μπορεί να προβάλλει η εκπαιδευτική κοινότητα. Αντίθετα με τα επιχειρήματα όσων υπερασπίζονται τη νομική κατάργηση του ασύλου, οι πανεπιστημιακοί χώροι δυστυχώς δεν αποτελούν άβατο για την αστυνομία. Στην πραγματικότητα, ο έλεγχος υφίσταται ήδη εντός των πανεπιστημιακών χώρων, αφού οι δυνάμεις καταστολής μπορούν να επέμβουν εντός τους μετά από απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου, είτε ακόμα και αυτεπάγγελτα σε περιπτώσεις «κακουργημάτων» και «εγκλημάτων κατά της ζωής». Το καθόλου μακρινό 2017 διμοιρία ΥΜΕΤ ακολουθώντας τις οδηγίες του πρύτανη του ΠΑΜΑΚ μπήκε στο χώρο της σχολής καταστέλλοντας παρέμβαση αλληλεγγύης στους πρόσφυγες που πραγματοποιούσαν φοιτητές/τριες. Τον Νοέμβριο του 2018 πολυάριθμες αστυνομικές δυνάμεις απέκλεισαν την είσοδο στις σχολές του κέντρου της Αθήνας (Πάντειο, ΑΣΟΕΕ, Νομική) για ολόκληρο το τριήμερο του Πολυτεχνείου, ώστε να αποφύγουν το ενδεχόμενο κατάληψης, δείχνοντάς μας στην πράξη πως η νομική κατοχύρωση του ασύλου δεν αποτέλεσε ουσιαστικό εμπόδιο για την καταστολή. Αυτά τα παραδείγματα μεταξύ πολλών άλλων, δείχνουν πως το κράτος έχει ήδη την δυνατότητα να επέμβει εντός των πανεπιστημιακών χώρων και να ακυρώσει όποτε χρειάζεται τη λειτουργία τους ως τόπους συνάντησης και δράσης των αγωνιζόμενων. Όσον αφορά λοιπόν όχι μόνο τις σχολές, αλλά και τα σχολεία, τις πλατείες και τον οποιονδήποτε δημόσιο χώρο, το μόνο που μπορεί να μπλοκάρει την καταστολή είναι

η νοηματοδότησή τους ως τόπους άνθησης των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων. Μόνο εκείνοι που αποτελούν την κοινωνική βάση μπορούν να μετατρέψουν τους χώρους που κινούνται, φοιτούν και εργάζονται σε κέντρα κοινωνικοποίησης μακριά από την κυρίαρχη ρητορική, σε κέντρα οργάνωσης και αγώνα ενάντια στον κόσμο του κράτους και του κεφαλαίου. Μόνο έτσι δημιουργούνται άβατα για την αστυνομία, τόποι όπου αίρονται οι περιορισμοί και το δίκιο του αγώνα είναι δυνατότερο από τον νόμο των ισχυρών. Επομένως, την ίδια την έννοια του ασύλου δεν μπορεί ούτε να την παρέχει ούτε να την καταργήσει κανένας θεσμός και καμιά κυβέρνηση, δεν την κατοχυρώνει ουσιαστικά ούτε τη διαλύει κανένα νομοσχέδιο, παρά μόνο την κερδίζουν και την καθορίζουν οι ίδιοι οι αγώνες μας.

Το Κράτος έχει συνέχεια, το ίδιο και η μακροπρόθεσμη στρατηγική του για το βάθεμα των όρων επιβολής και εκμετάλλευσης. Από τις πρώτες κιόλας κινήσεις της παρούσας νεοφιλελεύθερης διαχείρισης διαφαίνεται η πρόθεσή της να προλάβει την εμφάνιση κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων ικανών να θέσουν αναχώματα στο συνολικό σχεδιασμό της. Διάφορες εκφράσεις του σχε-

διασμού αυτού έχουν βρει στο παρελθόν απέναντί τους δυναμικά και μαχητικά κινήματα, όπως αυτά ενάντια στον νόμο Γιαννάκου το 2007, το νόμο Διαμαντοπούλου το 2011 και το Νέο Λύκειο το 2014, όπως τα κινήματα των πλατειών και οι μαζικές απεργίες την περίοδο 2010-2012. Σε πολλές από αυτές τις περιπτώσεις καθώς και σε περιόδους αναβρασμού, όπως η εξέγερση του Δεκεμβρίου του 2008 και τα κινήματα αλληλεγγύης σε πολιτικούς κρατούμενους που πραγματοποιούσαν απεργία πείνας, οι πανεπιστημιακοί χώροι που βρίσκονται στο κέντρο της Αθήνας λειτούργησαν για τους αγωνιζόμενους ως σημεία αναφοράς, συνάντησης και συσπείρωσης. Το επερχόμενο νομοσχέδιο για την κατάργηση του ασύλου είναι ένα προληπτικό χτύπημα σε εκείνους τους χώρους που ιστορικά αποτέλεσαν και έχουν τη δυνατότητα να αποτελέσουν ξανά κέντρα οργάνωσης και αγώνα των από τα κάτω. Είναι άλλο ένα εργαλείο στα χέρια του κράτους που σπεύδει να αναβαθμίσει το κατασταλακτικό οπλοστάσιό του, καθώς ετοιμάζεται για τις επερχόμενες μάχες του με την κοινωνική βάση.

Πιο συγκεκριμένα στον χώρο της παιδείας η ΝΔ καλείται να υλοποιήσει στη διάρκεια της θητείας της ένα από τα πιο επιθετικά κομμάτια του διαχρονικού σχεδιασμού για την εκπαίδευση, αφού υπόκειται εντατικοποίηση, ιδιωτικοποιήσεις και περισσότερο έλεγχο. Απαραίτητες προϋποθέσεις για να το πετύχει είναι να εδραιώσει στη συλλογική συνείδηση την αντίληψη πως τα πανεπιστήμια πρέπει να αποστειρωθούν από την κινηματική δράση, να σπείρει τον φόβο και την πτοπάθεια και να καταστείλει όσες αντιστάσεις απέμειναν ζωντανές μέσα στην προηγούμενη περίοδο της σοσιαλδημοκρατικής διαχείρισης. Έτσι, βασισμένη στον παραπλανητικό δημόσιο διάλογο όπου η συνδικαλιστική και πολιτική δράση των φοιτητών/τριών ταυτίζονται με την «παραβατικότητα» και το ναρκεμπόριο, προσπαθεί να αποσπάσει μια ευρεία κοινωνική συναίνεση στην επερχόμενη καταστολή των κινημάτων και παράλληλα με τα συνεχή διαγγέλματά της περί πίστης στο δόγμα «Νόμος και Τάξη» θέλει να μας αποτρέψει από το να οργανωθούμε απέναντι στην νέα επίθεση που έρχεται.

Οι αγώνες που καλούμαστε να δώσουμε στο άμεσο μέλλον θα είναι κομβικοί για την εξέλιξη των αντιστάσεων απέναντι στην σκληρή πολιτική που έχει προαναγγείλει η κυριαρχία και αυτό γιατί το

πραγματικό τους διακύβευμα είναι το ξεπέραςμα της αδράνειας, το σπάσιμο του φόβου και της πτοπάθειας. Οι μόνες ουσιαστικές απαντήσεις που μπορούμε να δώσουμε στην επερχόμενη ένταση της καταστολής είναι να μετατρέψουμε τις σχολές μας σε κέντρα οργάνωσης και αγώνα και να βρεθούμε στο δρόμο με ακόμα μεγαλύτερη αποφασιστικότητα, επιμονή και συνέπεια. Ακόμα και όταν τα νομοσχέδια κατατίθενται μέσα στο καλοκαίρι όπου οι σχολές είναι κλειστές και τα αντανακλαστικά μας μειωμένα, πρέπει να δώσουμε ένα ηχηρό μήνυμα πως κάθε κίνηση του κράτους εναντίον μας θα μας βρίσκει απέναντι του, πως η προσπάθεια τρομοκράτησής μας θα πέσει στο κενό. Χωρίς να έχουμε καμία αυταπάτη για τον ρόλο των θεσμών, χωρίς να προσφέρουμε καμία συναίνεση στη διαχείριση των ζωνών μας, να μην κάνουμε ούτε ένα βήμα πίσω στα κεκτη-

μένα μας. Να δώσουμε εκείνες τις κινηματικές απαντήσεις που θα μπορέσουν να εμπνεύσουν και να ανοίξουν νέους δρόμους για τη συλλογικοποίηση και την οργάνωση του καθενός και της καθημιάς μας. Η μόνη μας ελπίδα βρίσκεται στους οργανωμένους στη βάση, μαχητικούς και ριζοσπαστικούς αγώνες μας ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση, για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

**ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΓΙΑ ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΤΟΝ ΕΧΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ
ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ**

Αναρχική φοιτητική συνέλευση Αροδαμός

Ο αγώνας τους συνεχίζεται μέσα από τους δικούς μας αγώνες!

Ανακοίνωση της DAF για τα 4 χρόνια από τη σφαγή στο Suruc και το χτύπημα της διαδήλωσης μνήμης

Τον Ιούλιο του 2015, 33 επαναστάτες που ξεκινούσαν να συνδράμουν στην ανοικοδόμηση του Κομπάνι, μιας πόλης που είχε καταστραφεί και λεηλατηθεί από τις συμμορίες του Ισλαμικού Κράτους, σφαγιάστηκαν από τις κρατικές συμμορίες και το Ισλαμικό Κράτος. Προκειμένου να τιμήσουμε τη μνήμη των δολοφονηθέντων επαναστατών και να κρατήσουμε ζωντανούς τους αγώνες τους, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση μνήμης για την τέταρτη επέτειο από την Σφαγή του Suruc, στην συνοικία Kadiköy της Κωνσταντινούπολης και στην περιοχή Kizilay στην Άγκυρα, έπειτα από καλέσματα οργανώσεων νεολαίας, συμπεριλαμβανόμενης και της Αναρχικής Νεολαίας.

Ακριβώς την ίδια χρονική στιγμή που συνέβη η σφαγή τέσσερα χρόνια πριν, πραγματοποιήθηκε πολιτικό μνημόσυνο στους τάφους των συντρόφων μας που δολοφονήθηκαν από τις συμμορίες του κράτους και του ISIS. Ορκιστήκαμε σε τριαντατρείς «ονειροπόλους» ότι θα πραγματοποιήσουμε τα ανεκπλήρωτα όνειρά τους και ότι οι υπεύθυνοι για όσα τους συνέβησαν θα λογοδοτήσουν.

Όλοι οι επαναστάτες και οι οικογένειες όσων έχασαν τη ζωή τους στην Σφαγή του Suruc συγκεντρώθηκαν στις 6 μμ. στην οδό Halitağa στο Kadiköy για την καθιστική διαμαρτυρία στη μνήμη των 33 επαναστατών, ενώ φώναζόταν πως οι άνθρωποι που σφαγιάστηκαν από το δολοφονικό κράτος και τις συμμορίες του ISIS ζουν ακόμη μέσα στους

αγώνες. Καθ' όλη τη διάρκεια της καθιστικής διαμαρτυρίας, οι οικογένειες όσων επέζησαν εκείνη την ημέρα και οι οικογένειες των δολοφονημένων συντρόφων μας έδωσαν ομιλίες.

Μετά τη σφαγή, η αδικία, η καταστολή και η βία συνεχίστηκαν στην Κωνσταντινούπολη και την Άγκυρα και εναντίον όσων συγκεντρώθηκαν να τιμήσουν τη μνήμη τους. Έπειτα από την καθιστική διαμαρτυρία στην Κωνσταντινούπολη και ενώ η πορεία περνούσε μπροστά από την Όπερα Süreyya, κατευθυνόμενη προς το πάρκο Mehmet Ayvalitas, το σημείο συνάντησης όπου θα πραγματοποιούνταν η εκδήλωση μνήμης, οι δολοφόνοι των κρατικών δυνάμεων καταστολής ξεκίνησαν να επιτίθενται ασταμάτητα. Αντίστοιχα, στην Άγκυρα, όσοι συγκεντρώθηκαν στην οδό Sakarya, ανταποκρινόμενοι στα καλέσματα οργανώσεων νεολαίας, συμπεριλαμβανόμενης της αναρχικής Karala, δέχτηκαν αστυνομική επίθεση. Οχτώ επαναστάτες συνελήφθησαν. Η συνέχιση των συγκεντρώσεων στην Kizilay μετά την επίθεση κατέδειξαν για άλλη μια φορά πως δεν θα υποχωρήσουμε μπροστά στο δολοφονικό κράτος. Οι επαναστάτες που παρέμειναν στον δρόμο έδειξαν πως ο αγώνας για τη δικαίωση του Suruc δεν θα λήξει με τις επιθέσεις.

ΤΟ ΚΑΔΙΚΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ

Εκείνοι που επιχειρήσαν να αναγκάσουν τους επαναστάτες να υποχωρήσουν μέσω επιθέσεων, φυλακίσεων και πολιτικών εκφοβισμού είδαν για άλλη μια φορά ότι το Kadiköy είναι το οδόφραγμα των επαναστατών. Τριαντατρείς σύντροφοι, φίλοι μας συγκρούονταν στους δρόμους του Kadiköy, όταν η μάχη έφτασε πάλι στην πλατεία. Η αστυνομική βία, μέσα από την οποία επιχειρήθηκε να κατασταλεί η οργή των επανα-

στατών, απαντήθηκε με τον αποκλεισμό των δρόμων της περιοχής. Με συνθήματα και οδοφράγματα ενάντια στις μεθοδευμένες αστυνομικές επιθέσεις, το Kadiköy αποτέλεσε για μια ακόμη φορά πεδίο αντίστασης και αγώνα. Έπειτα από συνεχόμενες επιθέσεις, οι αστυνομικές δυνάμεις συνέλαβαν 20 επαναστάτες, μεταξύ των οποίων και τρεις συντρόφους μας από την Αναρχική Νεολαία. Από την οδό Kalkedon έως και την Bahariye, υψώθηκαν οδοφράγματα σε κάθε δρόμο του Kadiköy.

Ο αγώνας των τριαντατριών αναρχικών και σοσιαλιστών επαναστατών που σφαγιάστηκαν στο Suruc είναι δικός μας αγώνας. Το ταξίδι των «ονειροπόλων» δεν τελειώνει με βόμβες, επιθέσεις, φυλακίσεις και εκφοβισμό.

**Ο αγώνας τους είναι και δικός μας,
ο αγώνας μας συνεχίζεται!
Ζήτω η Επανάσταση!
Ζήτω η Αναρχία!**

Ελευθεριακό Φεστιβάλ Κατειλημμένων Χώρων και Συλλογικοτήτων

4 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

3-6 Σεπτεμβρίου 2019

Ο κόσμος που σχεδιάζουν οι κυρίαρχοι δεν χωράει κανένα όραμα για μια διαφορετική κοινωνική θέσμιση για μια αλλοιώτικη ζωή. Θέλουν να πάψουμε οριστικά να αγωνιζόμαστε, να σκεφτόμαστε, να χαμογελάμε. Ο κόσμος του σύγχρονου ολοκληρωτισμού κράτους-κεφαλαίου είναι ένας κόσμος εντεινόμενης εξαίρεσης αποκλεισμένων στρωμάτων, βάρβαρης εκμετάλλευσης των εργαζομένων και διαρκούς κατάστασης έκτακτης ανάγκης για την περιστολή της ελευθερίας.

Η νέα κυβέρνηση που προέκυψε μετά τις εκλογές της 7ης Ιούλη επιχειρεί να κεφαλαιοποιήσει στην ατζέντα της δεξιάς όλα όσα παρέδωσε απλόχερα όλο το προηγούμενο διάστημα η κυβέρνηση της Αριστεράς. Είναι πασιφανές ότι η νέα διαχείριση θα προσπαθήσει να εκμεταλλευτεί την όποια λαϊκή συναίνεση που απέσπασε για να βαδίσει ακόμη πιο έντονα στον δρόμο που ανοίχτηκε: από τη Μόρια στα κλειστά camp, από τις ΜΚΟ στους μπάτσους, από τις εκκενώσεις στο Ορφανοτροφείο, τη Νίκης, την Πρωτανεία του Πανεπιστημίου το 2015 και τις εκκενώσεις στις προσφυγικές καταλήψεις στις νέες επιθέσεις στην Νοταρά, το Όνειρο και τις πολιτικές εστίες του αναρχικού αγώνα, από την υπόθαλψη των ναρκομαφιών στη μπάτσοκρατία και πάλι πίσω.

Όλο το προηγούμενο διάστημα και ιδιαίτερα στη Θεσσαλονίκη επιχειρήθηκε να παιχτεί ανοιχτά από όλους η ανάδειξη των εθνικιστικών, των φασιστών και των παρακρατικών εφεδρειών στις πλατείες και το πεζοδρόμιο. Το αντιφασιστικό κίνημα έδωσε δεκάδες μάχες εναντίον τους, ειδικότερα την περίοδο από τη συγκέντρωση της 21ης Γενάρη μέχρι σήμερα, για να καταφέρει να τους στείλει πίσω στις τρύπες τους, ωστόσο δεν πρέπει να εφησυχάσουμε.

Μπορεί το επόμενο διάστημα το κράτος να ενσωματώνει όλες τις κατασταλτικές τακτικές, όμως οι φασίστες πάντα μπορούν να βρεθούν πίσω από την πλάτη της αστυνομίας. Είναι άλλωστε αυτός ο συνδυασμός αστυνομίας-παρακρατικών που κατόρθωσε να πυρπολήσει την κατάληψη Libertatia.

Είναι στο χέρι μας να αντιστρέψουμε πλήρως το κλίμα που δημιουργήθηκε προσωρινά στην πόλη ως απότοκο της αναζωπύρωσης του εθνικισμού, του ρατσισμού και του σκοταδισμού με αφορμή την ανακίνηση του μακεδονικού, στέλνοντας τους φορείς τους μια και καλή στον σκουπιδότοπο της Ιστορίας. Να δείξουμε έμπρακτα ότι τελικά κράτος και παρακρατικοί δεν κατόρθωσαν τίποτε. Όσο διαρκεί η τεράστια και ιδιαίτερως απαιτητική διαδικασία του «Rebuild Libertatia» σκοπό μας αποτελεί η πολιτική υπεράσπιση της κατάληψης, η βασικότερη δηλαδή προϋπόθεση της επιτυχίας του, όπως βέβαια και η οικονομική ενίσχυση του εγχειρήματος.

Το ελευθεριακό φεστιβάλ κατειλημμένων χώρων και συλλογικοτήτων

Η διοργάνωση του Ελευθεριακού Φεστιβάλ κατειλημμένων χώρων και συλλογικοτήτων έχει ως στόχο τη δημιουργία ενός δημόσιου και ανοιχτού

πολιτικού και πολιτισμικού χώρου συνάντησης, επικοινωνίας και ζύμωσης μεταξύ των κοινωνικών και ταξικών αγώνων που αναπτύσσονται από τα κάτω και της παρέμβασης των αναρχικών και ελευθεριακών προταγμάτων μέσα σε αυτούς.

Οι θεματικές πάνω στις οποίες θα κινηθούν οι πολιτικές εκδηλώσεις και παρουσιάσεις του φεστιβάλ καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα από τις μαθητικές αντιστάσεις και τους αγώνες των ιθαγενών στη Λατινική Αμερική, μέχρι τον αγώνα των γυναικών για χειραφέτηση, την πάλη ενάντια στον πόλεμο και τον εθνικισμό, αλλά και τη γνωριμία με νέα εκδοτικά εγχειρήματα ελευθεριακού προσανατολισμού και τη σημαντική συνεισφορά τους, η οποία εμπλουτίζει την αντίληψή μας με βάση τις εμπειρίες αγώνα από προηγούμενες κινηματικές απόπειρες αντίστασης και ανατροπής του κράτους και του κεφαλαίου. Εκδηλώσεις που συνδιαλέγονται πολλές φορές με το παρελθόν, ώστε να ορθώσουν ανάστημα στο δυστοπικό παρόν του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Επιλέγουμε το φεστιβάλ να διεξαχθεί σε καταλήψεις και στους χώρους του Πανεπιστημίου, αποσκοπώντας τόσο στην έμπρακτη υπεράσπιση και την κοινωνική υποστήριξη στους κατειλημμένους χώρους, οι οποίοι ήδη έχουν τεθεί στην προμετωπίδα της κρατικής καταστολής, όσο και στην υπεράσπιση της κοινωνικής κατάκτησης του ασύλου, η οποία επίσης έχει μπει για άλλη μια φορά στο στόχαστρο του κράτους. Επιχειρούν να επιβάλλουν σιγή νεκροταφείου σε όλους τους κοινωνικούς χώρους. Οφείλουμε κι εμείς να δώσουμε τις δικές μας απαντήσεις, κι αυτές ξεδιπλώνονται, ζυμώνονται και εκφράζονται και στις ανοιχτές διαδικασίες των κοινοτήτων μας, στις εκδηλώσεις και στις γιορτές μας, στις διαδηλώσεις και συζητήσεις μας.

Στοχεύουμε στη δημιουργία ενός χώρου όπου όσο το δυνατόν περισσότεροι θα μπορούν να έρθουν σε επαφή με τον αγώνα των αναρχικών για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας μέσα από συζητήσεις και ενημερώσεις, από βιβλιοπαρουσιάσεις, από εκθέσεις φωτογραφίας και βιοκλιματικών, από θεατρικές παραστάσεις και συναυλίες.

Έτσι, θα έχουμε την ευκαιρία να δημιουργήσουμε ένα ακόμα έδαφος όπου θα αναδειχθούν αντιλήψεις, πρακτικές, προτάσεις, θέσεις και αγώνες των αναρχικών πάνω σε μια σειρά από ζητήματα που διατρέχουν την πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα της εποχής μας. Ένα δημόσιο πεδίο διαλόγου όπου θα έχουμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε και να παρουσιάσουμε εμπειρίες αγώνα και πολιτικά συμπεράσματα από αντιστάσεις που ξεσπούν με κοινό ορίζοντα την κοινωνική απελευθέρωση.

Κατάληψη “Libertatia”, Κατάληψη “Mundo Nuevo”, συλλογικότητα για τον ελευθεριακό κομμουνισμό “Libertatia”, συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό “Μαύρο & Κόκκινο”, Αναρχική Μαθητική Ομάδα “Αταξία”, Πρωτοβουλία Γυναικών ενάντια στην Πατριαρχία, Ελευθεριακές εκδόσεις “Ναυτίλος”